

NADER RAPPORT

Aan hare Excellentie de Gouverneur
van Curaçao

Mevrouw L. George-Wout

Fort Amsterdam 1, Willemstad
Curaçao

Datum: 19 maart 2025

Zaaknummer: 2024/009591

Nader rapport inzake het ontwerp-Omnibus-Sanctiebesluit Curaçao

Excellentie,

Bij besluit van 26 februari 2025 heeft de raad van ministers besloten het ontwerp Omnibus-Sanctiebesluit Curaçao door uw tussenkomst aan te bieden aan de Raad van Advies.

De Raad van Advies heeft een aantal bezwaren bij het ontwerp en adviseert de regering om het ontwerp niet vast te stellen, tenzij het is aangepast.

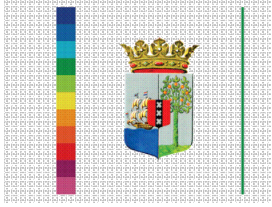
De tekst van het advies treft u hieronder cursief aan, voorzien van mijn reactie.

I. Algemeen

1. Procedureel

Op 28 februari 2025 ontving de Raad een adviesverzoek van de Gouverneur over het ontwerp van het Omnibus-Sanctiebesluit Curaçao (hierna: het ontwerp).¹ Aangezien er meerdere versies van het ontwerp en de daarbij behorende nota van toelichting (hierna: nota van toelichting) in het adviesverzoek waren opgenomen verzocht de Raad bij brief d.d. 4 maart 2025, met kenmerk RvA no. OV/04-25, aan de Gouverneur om het daarheen te doen leiden dat de Raad over de juiste versie kan beschikken. Voordat aan dit verzoek werd voldaan, deed de Gouverneur per apostille d.d. 4 maart 2025, met kenmerk LH-25/002/CR, het besluit van de Raad van Ministers d.d. 26 februari 2025, met zaaknummer 2025/009273, aan de Raad toekomen. In dit besluit wordt spoedadvies gevraagd met betrekking tot de behandeling van het ontwerp. Als reden voor een spoedbehandeling is gegeven dat Curaçao bij internationale organisaties, zoals de Financial Action Taskforce (hierna: de FATF), moet aantonen zich in voldoende mate in te zetten voor de naleving van internationale sancties. De Raad ontving feitelijk op 10 maart 2025 de juiste versie van het ontwerp en de nota van toelichting.

¹ Zaaknummer 2024/009591 en intern volgnummer RvA no. RA/03-25-LB.

Zaaknummer
2024/009591

Pagina
2

De Raad verzoekt wederom aan de regering om bij het aanbieden van adviesverzoeken aan de Raad ervoor zorg te dragen dat de juiste versie van ontwerpregelingen en de daarbij behorende toelichtingen worden meegestuurd.

De regering begrijpt het verzoek van de Raad en zal het toepassen van het Draaiboek voor de regelgeving en de daarin aangegeven procedures nader onder de aandacht brengen.

2. De Omnibus-Sanctieregeling Curaçao versus het ontwerp van het Omnibus-Sanctielandsbesluit Curaçao

a. De omzetting van de sanctieregeling in een sanctielandsbesluit

1°. *De door de regering gekozen aanpak in samenhang met de Sanctielandsverordening*

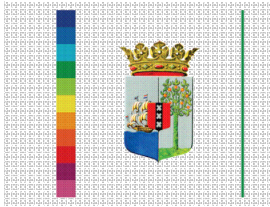
Op 23 februari 2024 is de Omnibus-Sanctieregeling Curaçao in werking getreden. Het betreft een ministeriële regeling met algemene werking, zoals voorgeschreven in artikel 7 van de Sanctielandsverordening, waarin alle sanctiemaatregelen van zowel de Verenigde Naties als de Europese Unie in één keer en in één wettelijke regeling in de rechtsorde van Curaçao werden geïmplementeerd. De Omnibus-Sanctieregeling Curaçao verviel van rechtswege per 22 december 2024 op grond van artikel 8, tweede lid, van de Sanctielandsverordening, waarin de werkingsduur van een op grond van artikel 7 van genoemde landsverordening vastgestelde ministeriële regeling met algemene werking is geregeld.² Het één en ander volgt ook uit de brief van de Directeur van Wetgeving en Juridische Zaken d.d. 13 december 2024, met kenmerk WJZ'24/0281.

Het valt de Raad op dat de regering ervan uitgaat dat het ontwerp een voortzetting is van de procedure omschreven in het tweede lid van artikel 8 van de Sanctielandsverordening, namelijk de omzetting van een sanctie-ministeriële regeling met algemene werking in een sanctielandsbesluit, houdende algemene maatregelen. Dit volgt uit de laatste zin van het eerste tekstblok van subparagraaf 'Sanctielandsverordening' van paragraaf 2 'Grondslagen in nationale wetgeving voor dit Omnibus-Sanctiebesluit' van de nota van toelichting en uit de (artikelsgewijze) toelichting op artikel 6.1 van het ontwerp. In de toelichting op artikel 6.1 van het ontwerp geeft de regering aan dat de invoeringsperiode van twee maanden, neergelegd in artikel 6, eerste lid, van de Sanctielandsverordening³ niet van toepassing is op dit landsbesluit, houdende algemene maatregelen (lees: het ontwerp) aangezien er reeds bij ministeriële regeling met algemene werking (lees: de Omnibus-Sanctiebesluit Curaçao) spoedeisende maatregelen zijn genomen. Het nieuwe Omnibus-Sanctiebesluit Curaçao zal volgens de regering aldus in werking treden op de dag na bekendmaking ervan.

2°. *Het oordeel van de Raad*

² Artikel 8, tweede lid, van de Sanctielandsverordening luidt als volgt: 'Een sanctieregeling blijft, behoudens eerdere intrekking van kracht totdat een krachtens artikel 2 vastgesteld sanctielandsbesluit dat hetzelfde onderwerp betreft, in werking treedt, doch uiterlijk tot tien maanden na haar inwerkingtreding.'

³ Artikel 6, eerste lid, van de Sanctielandsverordening luidt als volgt: 'Een sanctielandsbesluit alsmede een besluit tot wijziging of intrekking daarvan treedt niet eerder in werking dan twee maanden na de datum van uitgifte van het Publicatieblad, waarin het wordt geplaatst.'

Zaaknummer
2024/009591

Pagina
3

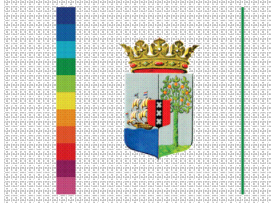
De Raad kan zich niet vinden in voornoemde motivering en is van oordeel dat de ministeriële regeling Omnibus-Sanctieregeling Curaçao per 22 december 2024 van rechtswege is vervallen en geen geldend recht meer is van Curaçao. Deze ministeriële regeling met algemene werking kan niet gezien worden als de basis voor het ontwerp. In dit geval gaat het niet om een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, dat op grond van het tweede lid van artikel 8 van de Sanctielandsverordening binnen de periode van tien maanden waarin de ministeriële regeling met algemene werking van kracht is, vastgesteld moet worden en in werking moet zijn getreden. Het ontwerp is met andere woorden een geheel nieuw ontwerp-Omnibus-Sanctielandsbesluit Curaçao dat gebaseerd is op artikel 2 van de Sanctielandsverordening en waarop de normale (niet-spoedeisende) vaststellingsprocedure van toepassing is. Voor wat de inwerkingtreding ervan betreft is de in het eerste lid van artikel 6 van de Sanctielandsverordening vastgestelde periode van twee maanden na de datum van uitgifte van het Publicatieblad waarin het wordt geplaatst derhalve wel van toepassing.⁴

De regering onderschrijft de argumentatie van de Raad dat de ministeriële regeling Omnibus-Sanctieregeling Curaçao per 22 december 2024 van rechtswege is vervallen en derhalve geen geldend recht meer is van Curaçao. In het verlengde daarvan kan inderdaad worden geconcludeerd dat er thans geen sprake meer is van een geldende ministeriële regeling met algemene werking die is vastgesteld ter overbrugging van de periode waarin het benodigde landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt vastgesteld en in werking treedt. De wetgevingsprocedure om het benodigde, onderhavige landsbesluit, houdende algemene maatregelen, tot stand te brengen, heeft de maximum termijn van 10 maanden immers overschreden. De regering benadrukt nogmaals de spoedeisendheid van de maatregelen en de intentie om lacunes in de wetgeving te beperken. De regering is het dan ook niet eens met de redenering van de Raad dat bij onderhavig Ontwerp-omnibus-Sanctiebesluit sprake zou zijn van een nieuw, niet-spoedeisend landsbesluit, houdende algemene maatregelen⁵ en handhaaft aldus de inwerkingsdatum van de dag na bekendmaking.

Ten overvloede dient ook rekening te worden gehouden met artikel 5, eerste lid, van de Sanctielandsverordening waaruit volgt dat de Sociaal Economische Raad (hierna: de SER) om advies moet worden gevraagd. Een aantal van de sanctiemaatregelen die tegen de diverse personen of entiteiten genomen

⁴ Uit de eerste zin van de toelichting op artikel 6 van de Sanctielandsverordening volgt dat een ruime termijn van inwerkingtreding gewenst is met het oog op de kenbaarheid en de mogelijk drastische gevolgen verbonden aan de inwerkingtreding van een sanctiebesluit.

⁵ De regering wijst er in dit verband ook op dat er eerder is bepleit dat artikel 6, eerste lid, van de Sanctielandsverordening inmiddels achterhaald is en de implementatieperiode van twee maanden zou moeten worden afgeschaft. Zie de memorie van toelichting bij de Ontwerplandsverordening houdende wijziging van de Sanctielandsverordening (aanbevelingen CFATF), No. 3, ZITTINGSJAAR 2014 - 2015-059. De veranderde technologische mogelijkheden en de ontwikkelingen in de internationale diplomatie, waarvan het sanctiebeleid één aspect is, staan niet langer toe dat er een vertraging plaatsvindt bij het opleggen van sancties.

Zaaknummer
2024/009591

Pagina
4

moeten worden, zijn immers nieuw voor Curaçao en daarover is de SER niet om advies gevraagd bij het vaststellen van de (inmiddels vervallen) Omnibus-Sanctieregeling Curaçao.

De Raad adviseert de regering om het ontwerp aan de SER voor advies aan te bieden, waarin in ieder geval de inwerkingtredingsdatum is gewijzigd. Na ontvangst van het advies van de SER dient de nota van toelichting aangepast te worden. Alleen indien er na deze fase sprake is van ingrijpende wijzigingen in het ontwerp die niet het gevolg zijn van het advies van de Raad van Advies, zal door de Raad indien nodig een aanvullend advies worden uitgebracht.

In het verlengde van het eerste deel van deze beantwoording is de regering van mening dat in verband met de spoedeisendheid, het dwingende karakter van de om te zetten internationale sanctieverplichtingen en het ontbreken van beleidsruimte daarbij, advisering van de Sociaal Economische Raad (SER) achterwege dient te blijven. Artikel 5, tweede lid, van de Sanctielandsverordening is van toepassing. Het algemeen belang, in casu het beperken van lacunes in wetgeving en het tijdig uitvoering geven aan internationale verplichtingen, noopt hiertoe. De nota van toelichting is op dit punt aangevuld.

b. Het voorkomen van leemtes in de wetgeving

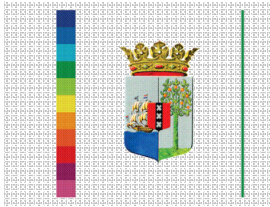
1°. Het voorkomen van leemtes door het bijhouden van de sanctiewetgeving

Alhoewel op grond van artikel 1, eerste lid, van de Rijkssanctiewet geen verplichting bestaat om bij implementatie van sancties van de Verenigde Naties en Europese sancties deze voor Curaçao in nationale sanctiewetgeving 'over te schrijven' heeft Curaçao met de invoering van de Sanctielandsverordening toch hiervoor gekozen. Uit de toelichting op de Rijkssanctiewet volgt dat de landen uitsluitend bepalingen inzake toezicht en strafrechtelijke handhaving moeten vaststellen.⁶

Het gestelde in onderdeel I. 2.a. van dit advies brengt met zich mee dat in de periode vanaf 22 december 2024 tot de dag van inwerkingtreding van de nieuwe Omnibus-Sanctieregeling (lees: het ontwerp) een leemte ontstaat in de nationale sanctiewetgeving, voor zover het in ieder geval strafrechtelijke bepalingen betreft. De Raad merkt op dat ondanks deze leemte de sanctiemaatregelen van de Verenigde Naties en de Europese Unie in die periode toch uitgevoerd kunnen worden in Curaçao, maar dan gebaseerd op artikel 1, eerste lid, van de Rijkssanctiewet.⁷ Deze bepalingen werken met andere woorden door in de rechtsorde van Curaçao en zijn aan te merken als landswetgeving. Door het vervallen van de Omnibus-Sanctieregeling kan echter geen strafrechtelijke handhaving plaatsvinden aangezien de verbodsbepalingen niet meer gelden. Een persoon of

⁶ Pagina 3, eerste tekstblok, van de memorie van toelichting behorende bij de Rijkssanctiewet.

⁷ Daarin wordt bepaald dat bepalingen van bindende rechtshandelingen van de Europese Unie, op voet van artikel 215, eerste en tweede lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vastgesteld in het kader van het Gemeenschappelijk Buitenlands en Veiligheidsbeleid van de Europese Unie, met ingang van de datum van hun inwerkingtreding, van overeenkomstige toepassing zijn in Aruba, Curaçao en Sint Maarten.

Zaaknummer

2024/009591

Pagina

5

entiteit die één van de bepalingen van de Omnibus-Sanctieregeling overtreedt blijft straffeloos omdat die regeling is vervallen.

Om te voorkomen dat in de toekomst nog meer leemtes ten aanzien van in ieder geval strafrechtelijke bepalingen in de nationale sanctiewetgeving zullen ontstaan, dient de sanctiewetgeving, waaronder het Omnibus-Sanctielandsbesluit in spé, op actieve en voortvarende wijze te worden bijgehouden. In de tweede zin van subparagraaf 'Hoofdstuk I Verbodsbepalingen' van paragraaf 6 'Artikelsgewijs toelichting' van de nota van toelichting geeft de regering zelf aan dat het niet actueel houden van de sanctiewetgeving het risico met zich mee zal brengen dat de rechter verwijzingen naar maatregelen en artikelen te onbepaald zal achten om een veroordeling daarop te kunnen baseren. Het niet bijhouden van de sanctiewetgeving kan in de praktijk betekenen dat de sanctiemaatregelen, zoals bevrozing van financiële middelen en wapenembargo's, niet meer van toepassing zijn op een specifieke persoon, entiteit of lichaam maar door Curaçao nog steeds opgelegd worden.

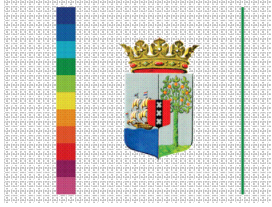
De Raad vraagt aandacht van de regering hiervoor.

2°. Het bijwerken van het ontwerp

Het is de Raad opgevallen dat een aantal resoluties van de Verenigde Naties, opgenomen in verordeningen van de Europese Unie, niet in het ontwerp zijn bijgewerkt. Het gaat in die gevallen om nieuwe sanctieverordeningen en wijzigingen in bestaande sanctieverordeningen.⁸ Het is van belang dat deze in het ontwerp worden opgenomen vóórdat het Omnibus-Sanctielandsbesluit wordt vastgesteld. De Raad sluit niet uit dat er nog meer resoluties en verordeningen kunnen bestaan die niet in de hierna opgenomen lijst zijn opgenomen maar die ook verwerkt moeten worden:

- de Verordening (EU) nr. 2024/1485 van de Raad van de Europese Unie van 27 mei 2024 met betrekking tot beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Rusland (PbEU 2024, L 1485), opgenomen in Staatscourant (hierna: Stcrt.) 2024, 24985 en 2024, 24985-n1;
- de wijziging van Verordening (EU) nr. 2020/1998 van de Raad van de Europese Unie van 7 december 2020 betreffende beperkende maatregelen tegen ernstige schendingen van de mensenrechten (PbEU 2020, LI 410) en betreffende Somalië, opgenomen in Stcrt. 2024, 18500;
- de wijziging van Verordening (EU) nr. 377/2012 van de Raad van de Europese Unie van 3 mei 2012 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van bepaalde personen, entiteiten en lichamen die de vrede, de veiligheid of de stabiliteit van de Republiek Guinee-Bissau bedreigen (PbEU 2012, L 119), opgenomen in Stcrt. 2024, 34875;
- de Verordening (EU) nr. 2021/1275 van de Raad van de Europese Unie van 30 juli 2021 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Libanon (PbEU 2021, LI 277), opgenomen in Stcrt. 2021, 39954 in samenhang met de Verordening (EU) 2023/2694 van de Raad van de Europese Unie van

⁸ De Raad heeft hierbij gemakshalve de periode tot eind december 2024 als uitgangspunt genomen, aangezien er al voor het jaar 2025 nieuwe resoluties zijn genomen en verordeningen zijn gemaakt die echter nog niet door Nederland in de Sanctiewet 1977 zijn verwerkt.

Zaaknummer
2024/009591

Pagina
6

- 27 november 2023 tot wijziging van bepaalde verordeningen van de Raad betreffende beperkende maatregelen om er bepalingen inzake humanitaire uitzonderingen in op te nemen (PbEU 28 november 2023, nummer 02694), opgenomen in Stcrt. 2024, 1022;
- de wijziging van Verordening (EU) nr. 2017/1770 van de Raad van de Europese Unie van 28 september 2017 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Mali (PbEU 2017, L 251), opgenomen in Stcrt. 2024, 31223;
 - de wijziging van Verordening (EU) nr. 833/2014 van de Raad van de Europese Unie van 31 juli 2014 betreffende beperkende maatregelen naar aanleiding van de acties van Rusland die de situatie in Oekraïne destabiliseren (PbEU 2014, L 229), opgenomen in Stcrt. 2024, 21738 en Stcrt. 2024, 23642;
 - de Verordening (EU) nr. 2023/2147 van de Raad van de Europese Unie van 9 oktober 2023 betreffende beperkende maatregelen in het licht van activiteiten die de stabiliteit en de politieke transitie van Sudan ondermijnen (PbEU 11 oktober 2023, nummer 02147), opgenomen in Stcrt. 2024, 1017.

Ten overvloede merkt de Raad op dat het niet bijwerken van het ontwerp als gevolg zal hebben dat de daarin opgenomen relevante artikelen een andere inhoud zullen hebben dan het thans geldende internationaal recht. Ter illustratie verwijst de Raad naar artikel 3.12 van het ontwerp dat vergeleken met de huidige, geconsolideerde tekst van de wijziging van Verordening (EU) nr. 2020/1998 van de Raad van de Europese Unie van 7 december 2020 betreffende beperkende maatregelen tegen ernstige schendingen van de mensenrechten (PbEU 2020, LI 410) en betreffende Somalië, opgenomen in Stcrt. 2024, 18500, van een geheel andere inhoud is.

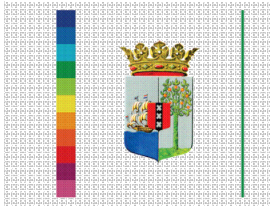
De resoluties van de Verenigde Naties op grond van artikel 1 van de Rijkssanctiewet werken door in de rechtsorde van Curaçao en daardoor zal het, ondanks deze doorwerking, voor de betrokkenen en de gerechtelijke instanties met het oog op het rechtszekerheidsbeginsel idealer zijn om lokaal ook de meest recente geconsolideerde teksten te hebben.

De Raad adviseert de regering om het ontwerp aan te passen. Nadat in het ontwerp rekening is gehouden met het in deze subparagraaf gegeven advies hoeft het ontwerp niet opnieuw voor alleen de uit die subparagraaf voortvloeiende wijzigingen aan de Raad voor advies te worden aangeboden.

De regering volgt dit advies van de Raad uiteraard op en heeft alle door de Raad opgesomde EU-verordeningen nagelopen en daar waar dit inderdaad nog niet het geval was, het ontwerp geactualiseerd. De regering is voorts voornemens het onderhavige landsbesluit regelmatig te actualiseren.

3. De reikwijdte van het ontwerp in verband met het opstellen van nationale terrorismesanctielijsten en het instellen van een aanwijzingscommissie

- a. Het oordeel van de Raad over het voorliggende ontwerp, voor zover het betreft nationale terrorismesanctielijsten en een aanwijzingscommissie

In hoofdstuk IV 'Nationale terrorismesancties' van het ontwerp worden regels gegeven over de nationale sanctielijsten en het instellen van een aanwijzingscommissie. In subparagraaf 'Nationale terrorismesancties in Hoofdstuk IV' van paragraaf 6 'Artikelsgewijs toelichting' op de voorlaatste pagina van de nota van toelichting wordt in de eerste zin van het derde tekstblok tevens aangegeven dat de overtreding van de financiële sancties die gelden ten aanzien van de personen en organisaties die op grond van de (Nederlandse) Sanctieregeling terrorisme 2007-II zijn aangewezen, door middel van artikel 4.2 (lees: 4.3) strafbaar wordt gesteld.

De Raad is van oordeel dat het bepaalde in hoofdstuk IV van het ontwerp niet in het onderhavige landsbesluit, houdende algemene maatregelen, maar in de Sanctielandsverordening zelf opgenomen dient te worden. Uit het tweede lid van artikel 83 van de Staatsregeling volgt immers dat voorschriften die door middel van straffen worden gehandhaafd alleen in landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, kunnen worden opgenomen krachtens een landsverordening. In de Sanctielandsverordening is geen delegatiebepaling opgenomen die als basis zou kunnen dienen voor het bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vaststellen van nationale terrorismesanctielijsten of het instellen van een aanwijzingscommissie.

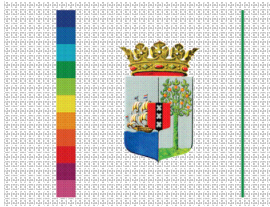
b. Eerder kenbaar gemaakt oordeel van de Raad ten aanzien van lagere regelgeving, voor zover het betreft nationale terrorismesanctielijsten en een aanwijzingscommissie

Volgens de regering wordt de materie, omschreven in onderdeel a, tot nu toe geregeld in het 'Sanctiebesluit Al-Qaida c.s., de Taliban van Afghanistan c.s., ISIL c.s., ANF c.s., en lokaal aan te wijzen personen en organisaties' (hierna: Sanctiebesluit Al-Qaida).⁹ De Raad heeft in onderdeel II.1.c 'Lokaal aan te wijzen terroristen (artikelen 2, 3 en 4)' van zijn advies d.d. 16 juni 2016 over het ontwerp landsbesluit, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 2 van de Sanctielandsverordening, houdende implementatie van resoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties inzake Al-Qaida c.s., de Taliban van Afghanistan c.s., ISIL c.s., ANF c.s., en lokaal aan te wijzen personen en organisaties (Sanctiebesluit Al-Qaida c.s., de Taliban van Afghanistan c.s., ISIL c.s., ANF c.s., en lokaal aan te wijzen terroristen)¹⁰, erop gewezen dat het aanwijzen van terroristen op een formele wet dient te berusten en met de nodige waarborgen omkleed dient te worden aangezien daarbij sprake zou kunnen zijn van inbreuken op grondrechten. De Raad heeft toen aangegeven dat in de nota van toelichting een onderbouwing ontbreekt voor de beweegredenen van de regering om regeling bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te verlangen. Geconstateerd werd dat de betrokken materie toch in het desbetreffende sanctiebesluit is opgenomen zonder een toelichting daarop.

Volgens de Raad is het Sanctiebesluit Al-Qaida strikt genomen niet strijdig met de Staatsregeling gelet op artikel 1 van de Rijkssanctiewet. De Raad is echter van oordeel dat, gelet op het rechtszekerheidsbeginsel, alsnog de geëigende weg gekozen moet worden door de desbetreffende materie in de Sanctielandsverordening zelf te regelen. Door deze uitbreiding van de reikwijdte van de Sanctielandsverordening kan door middel van delegatie

⁹ Zie dezelfde subparagraaf als in de vorige voetnoot, vierde tekstblok. Voor het desbetreffende Sanctiebesluit zie P.B. 2015, no. 29.

¹⁰ Advies gekenmerkt RvA no. RA/18-15-LB, met zaaknummer 2015/015258.

Zaaknummer
2024/009591

Pagina
8

worden geregeld dat de uitvoeringsregels bij of krachtens lagere regelgeving (zoals het onderhavige (ontwerp)landsbesluit) worden vastgesteld.¹¹ Wijziging van de Sanctielandsverordening op dit punt is voorts, gelet op de bedoeling van de wetgever, nodig. Deze bedoeling van de wetgever kan worden opgemaakt in § '2. Hoofdpijnen van het ontwerp' van de memorie van toelichting behorende bij de Sanctielandsverordening. De Sanctielandsverordening beoogt een zodanig kader tot stand te brengen waardoor adequaat kan worden gereageerd op besluiten of aanbevelingen van volkenrechtelijke organisaties dan wel op internationale afspraken die betrekking hebben op de internationale vrede, veiligheid of rechtsorde. De Sanctielandsverordening geeft daarvoor de randvoorwaarden. De feitelijke uitvoering dient te geschieden met behulp van een in elk geval weer op een specifieke situatie toegesneden sanctiebesluit. Spoedshalve kan dit desgewenst worden voorafgegaan door een sanctiebeschikking.

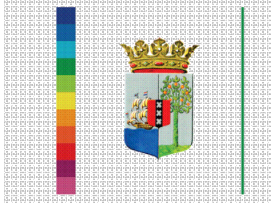
Door het gestelde in de memorie van toelichting heeft de wetgever zich duidelijk uitgesproken over de verdeling van de elementen van een regeling over de landsverordening (lees: Sanctielandsverordening) en lagere regelgeving (lees: Sanctielandsbesluit of sanctieregeling).

De Raad adviseert de regering om de artikelen 4.1 tot en met 4.6 te schrappen en de Sanctielandsverordening te laten wijzigen door de reikwijdte ervan uit te breiden met het opstellen van nationale terrorismesanctielijsten en het instellen van een aanwijzingscommissie.

Om de tijdige omzetting en uitvoering van internationale sancties te kunnen garanderen, bepaalt de Rijkssanctiewet in artikel 1, juncto artikel 2, dat Curaçao is gehouden alle noodzakelijke voorzieningen te treffen ter uitvoering van bindende EU-rechtshandelingen op voet van artikel 215, eerste en tweede lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vastgesteld in het kader van het Gemeenschappelijk Buitenlands en Veiligheidsbeleid van de Europese Unie. Het instellen van een commissie om aanwijzingsbesluiten vast te stellen betreft de uitvoering van deze internationale verplichtingen. De regering is daarnaast van mening dat uit het samenstel van de Rijkssanctiewet, de Sanctielandsverordening en de besluiten van de Veiligheidsraad, de opdracht van de wetgever aan de regering voldoende duidelijk wordt: namelijk het snel en effectief kunnen uitvoeren van internationale sancties; waaronder het strafbaar stellen van het overtreden van financiële sancties die gelden ten aanzien van individuen of organisaties uit specifiek aangewezen staten of gebieden, dan wel aangewezen op individuele basis op grond van hun betrokkenheid bij terroristische activiteiten. De artikelsgewijze toelichting is op dit punt verduidelijkt. De regering onderschrijft de constatering van de Raad dat de Sanctielandsverordening voor wat betreft de delegatiegrondslag om personen of organisaties in een sanctielandsbesluit te kunnen aanwijzen, kan worden verduidelijkt. Mede om die reden is de regering voornemens de Sanctielandsverordening te herzien en te actualiseren. Gezien de spoed om alle sancties tijdig in de Curaçaose rechtsorde te implementeren en uit te voeren, kan deze herziening echter niet worden afgewacht.

II. Inhoudelijke opmerkingen

¹¹ Zie ook aanwijzing 16 van de Awr.

Zaaknummer
2024/009591

Pagina
9

1. Het ontwerp

a. ISIS en Al Qaida (artikel 1.6)

Het is de Raad opgevallen dat de regering voor het opstellen van het ontwerp aansluiting heeft gezocht bij de verschillende Sanctieregelingen die gebaseerd zijn op de Nederlandse Sanctiewet 1977. De Raad is zich ervan bewust dat de regering niet verplicht is om deze wetsbepalingen tot in de letter over te nemen, mits inhoudelijke variaties binnen de grenzen van de resoluties van de Verenigde Naties en de verordeningen van de Europese Unie zullen blijven. De Raad is echter van oordeel dat een toelichting op zijn plaats is daar waar er verschillen zijn. In bijvoorbeeld het eerste lid van artikel 1.6 van het ontwerp wordt een beperking gesteld op het verbod opgenomen in dat artikellid. De beperking houdt in dat het verbod alleen dient te gelden voor zover het betreft de resoluties van de Verenigde Naties. De desbetreffende beperking is niet opgenomen in de Verordening (EG) nr. 881/2002 van de Raad van de Europese Unie van 27 mei 2002 tot vaststelling van beperkende maatregelen tegen sommige personen en entiteiten die banden hebben met het Al-Qaida-netwerk (PbEG 2022, L 139) en ook niet in de Sanctieregeling ISIS en Al-Qaida 2016 van Nederland. Uit de nota van toelichting is niet op te maken om welke reden deze specifieke beperking dient te worden gesteld aan het desbetreffende verbod.

De Raad adviseert de regering om de nota van toelichting aan te vullen en zonodig artikel 1.6 van het ontwerp aan te passen.

De regering heeft artikel 1.6, eerste lid, van het ontwerp aangepast.

b. Undue delay (artikel 1.38)

In artikel 1.38 van het ontwerp wordt kortgezegd geregeld dat sanctiemaatregelen ook in de periode tussen de besluitvorming door de Verenigde Naties en de implementatie ervan door de Europese Unie geldend recht zijn in Curaçao. In het tweede en derde lid van dit artikel wordt deze regel van toepassing verklaard op personen, organisaties en entiteiten.

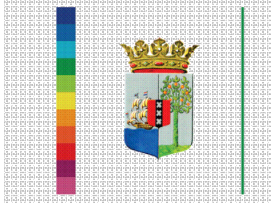
Aangezien in meerdere artikelen van hoofdstuk I 'Verbodsbepalingen' van het ontwerp ook van 'lichamen' wordt gesproken, adviseert de Raad de regering om het tweede en derde lid van artikel 1.38 van het ontwerp met deze term aan te vullen.

Deze suggestie is overgenomen.

c. De bevoegdheden van de ministers tezamen (artikel 2.1)

1°. De gevallen voor het verlenen van vrijstelling, vergunningen, het in ontvangst nemen en het doen van meldingen door ministers

In onderdeel e van het eerste lid van artikel 2.1 van het ontwerp wordt bepaald dat de ministers de bevoegde autoriteiten zijn voor het verlenen van vrijstellingen, vergunningen, het in ontvangst nemen en het doen van meldingen met betrekking tot de onderdelen a en b van dat artikelonderdeel. Onderdeel a gaat over de technische bijstand, de vrijgave of beschikbaarstelling van economische middelen of informatie anders dan van financiële aard. Onderdeel b gaat over de overdracht, vrijgave of beschikbaarstelling van tegoeden of informatie van financiële aard. Volgens de Raad zouden de betrokken ministers bevoegd moeten zijn tot het verlenen van

Zaaknummer
2024/009591

Pagina
10

vrijstellingen, vergunningen, het in ontvangst nemen en het doen van meldingen ten aanzien van de onderdelen b, c of d van het eerste lid van artikel 2.1 van het ontwerp.¹² Dus afgezien van onderdeel b ook onderdeel c dat over het verlenen van ontheffing voor het gebruik van bevroren middelen of tegoeden gaat en onderdeel d dat, kortgezegd, de financiële en bancaire aangelegenheden betreft.

De Raad adviseert de regering om onderdeel e van het eerste lid van artikel 2.1 van het ontwerp aan te passen. Deze suggestie is overgenomen.

2º. Ontheffingen

In onderdeel e van het eerste lid van artikel 2.1 van het ontwerp wordt alleen gesproken van het verlenen van vrijstellingen, vergunningen, het in ontvangst nemen en het doen van meldingen met betrekking tot de onderwerpen bedoeld in de relevante onderdelen van dat artikellid. Het is niet duidelijk of dit artikel – afgezien van de ontheffingsmogelijkheid ten aanzien van onderdeel c - zich ook dient uit te strekken over ontheffingen. De Raad adviseert de regering om in de nota van toelichting nader in te gaan op het vorengaande en, indien noodzakelijk, het ontwerp aan te passen.

d. Het verlenen van kosteloze informatie (artikel 2.1)

1º. Het begrip ‘onderneming’

Volgens de aanhef van het tweede lid van artikel 2.1 van het ontwerp verstrekken de in de onderdelen a tot en met l opgesomde bestuursorganen, diensten, toezichthouders of andere personen desgevraagd kosteloos alle informatie aan de ministers die noodzakelijk is voor de uitvoering van dit landsbesluit. In onderdeel e van het tweede lid van artikel 2.1 van het ontwerp wordt de veiligheidscommissie of beveiligingsfunctionaris, ingesteld door de onderneming, genoemd. Het is niet duidelijk op welke wijze het begrip ‘onderneming’ zich verhoudt tot de in de aanhef van artikel 2.1 van het ontwerp genoemde categorieën bestuursorgaan, dienst, toezichthouder of persoon.

De Raad adviseert de regering om in de nota van toelichting nader in te gaan op het vorengaande en, indien noodzakelijk, het ontwerp aan te passen.

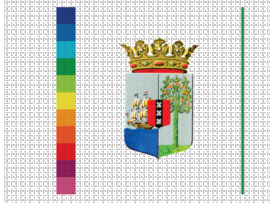
De regering heeft deze suggestie niet overgenomen. De term “personen” (al dan niet ingesteld door de onderneming) dekt de lading al voldoende.

2º. De veiligheidscommissie of de beveiligingsfunctionaris

Het is niet duidelijk om welke reden in onderdeel e van het tweede lid van artikel 2.1 van het ontwerp nader gespecificeerd moet worden dat de beveiligingscommissie of beveiligingsfunctionaris van de onderneming verplicht is om desgevraagd de kosteloze informatie te verstrekken. De Raad vraagt met andere woorden waarom niet de onderneming zelf als geheel verplicht kan worden om de informatie te geven.

De Raad adviseert de regering om in de nota van toelichting nader in te gaan op het vorengaande en, indien noodzakelijk, het ontwerp aan te passen.

¹² Vergelijk hiermee onderdeel d van artikel 2.2 van de (niet meer geldende) Omnibus-Sanctieregeling Curaçao.

Zaaknummer
2024/009591

Pagina
11

De regering heeft deze suggestie niet overgenomen. Het is juist de bedoeling om te specificeren en te regelen dat een geheimhoudingsplicht kan worden doorbroken wanneer het internationale sanctieverplichtingen betreft.

3º. De bestuursorganen, diensten, toezichthouders of andere personen

Aangezien er een toelichting op artikel 2.1 van het ontwerp ontbreekt, is niet duidelijk wat de beweegredenen van de regering zijn geweest om alleen de in de onderdelen a tot en met l genoemde bestuursorganen, diensten, toezichthouders of andere personen in het tweede lid op te nemen. De Raad vraagt met andere woorden of deze lijst misschien aangevuld moet worden met bijvoorbeeld de Sociale Verzekeringsbank Curaçao en het Bureau Telecommunicatie en Post (Regulator Authority of Curaçao).

De Raad adviseert de regering voor zover niet reeds geschied na te gaan of bedoelde lijst in het tweede lid van artikel 2.1. van het ontwerp aangevuld moet worden.

De regering is van mening dat onderdeel l van het tweede lid voldoet om informatie verstrekt te kunnen krijgen van ministeries of uitvoerende diensten welke niet specifiek in het artikellid worden benoemd. Om mogelijke discussies te vermijden is de suggestie van de Raad opgevolgd en zijn de twee genoemde organisaties aan de lijst toegevoegd.

e. De bevoegdheden van de Minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning (artikel 2.3)

1º. Havens en binnenwateren

Volgens onderdeel c van artikel 2.3 van het ontwerp is de Minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning de bevoegde autoriteit voor zover het gaat om het verlenen van toegang tot de havens van Curaçao aan vaartuigen. Volgens de Raad dient deze toestemming niet alleen tot de havens van Curaçao te worden beperkt maar dient zich ook uit te strekken over de binnenwateren van Curaçao bedoeld in artikel 1 van de Binnenvaartverordening Curaçao. Tot de binnenwateren worden immers ook de Sint Annabaai, het Schottegat, het Spaanse Water en de Fuikbaai met alle daarin of daaraan gelegen baaien of inhammen gerekend. De Raad adviseert de regering om onderdeel c van artikel 2.3 van het ontwerp aan te passen.

Deze suggestie is overgenomen.

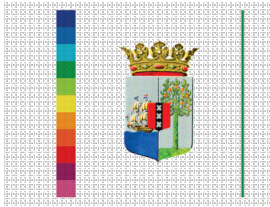
2º. Ontheffingen

In onderdeel e van artikel 2.3 van het ontwerp wordt alleen gesproken over het verlenen van vrijstellingen, vergunningen, het in ontvangst nemen en het doen van meldingen met betrekking tot de onderwerpen bedoeld in de onderdelen a, b, c of d van dat artikel. Het is niet duidelijk of dit artikel zich ook dient uit te strekken over ontheffingen.

De Raad adviseert de regering om in de nota van toelichting nader in te gaan op het vorengaande en, indien noodzakelijk, artikel 2.3 van het ontwerp aan te passen.

Het artikel dient zich niet uit te strekken over ontheffingen.

f. De procedure inzake aanwijzingsbesluiten (artikel 4.2)

Zaaknummer
2024/009591

Pagina
12

1°. Inleiding

De Raad is om de redenen, genoemd in onderdeel I.3. van dit advies, van oordeel dat de artikelen 4.1. tot en met 4.6 van het ontwerp moeten worden geschrapt. Het bepaalde in deze artikelen moet in de Sanctielandsverordening worden opgenomen. Niettegenstaande deze opvatting wenst de Raad met betrekking tot de inhoud van de artikelen 4.2 en 4.6 van het ontwerp het volgende op te merken.

2°. De termijn voor vaststelling en de bekendmaking van de procedure

In het vijfde lid van artikel 4.2 van het ontwerp wordt bepaald dat de Minister van Algemene Zaken in overeenstemming met de Minister van Justitie en de Minister van Financiën een procedure zal vaststellen voor de totstandkoming van een aanwijzingsbesluit als bedoeld in het eerste lid van dit artikel. Het is niet duidelijk binnen welke termijn (na de vaststelling en bekendmaking van het onderhavige landsbesluit, houdende algemene maatregelen Omnibus-Sanctiebesluit Curaçao) de desbetreffende procedure vastgesteld moet worden. Tevens is niet duidelijk of deze procedure bekendgemaakt zal worden door bijvoorbeeld de publicatie ervan in de Landscourant.

De Raad adviseert de regering om in de nota van toelichting nader in te gaan op het vorengaande en, indien noodzakelijk, het ontwerp aan te passen.

De regering heeft de nota van toelichting op dit punt verduidelijkt.

3°. De bevoegde ministers

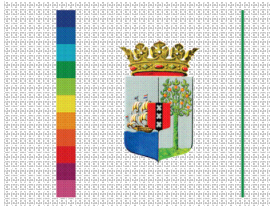
Volgens het vijfde lid van artikel 4.2 van het ontwerp is de Minister van Algemene Zaken, in overeenstemming met de Ministers van Justitie en Financiën, bevoegd om de procedure vast te stellen voor de totstandkoming van een aanwijzingsbesluit als bedoeld in het eerste lid van dit artikel. Aangezien in artikel 2.3 van het ontwerp directe bevoegdheden worden toebedeeld aan de Minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning is niet duidelijk om welke reden overeenstemming met deze minister bereikt dient te worden voor het vaststellen van de procedure inzake aanwijzingsbesluiten.

De Raad adviseert de regering om in de nota van toelichting nader in te gaan op het vorengaande en, indien noodzakelijk, het ontwerp aan te passen.

De reden om de procedure vast te stellen in overeenstemming met de minister van Justitie en de minister van Financiën is erin gelegen dat de Commissie is samengesteld uit vertegenwoordigers van zowel het ministerie van Financiën als het ministerie van Justitie. Dit is in de nota van toelichting verduidelijkt.

4°. Gevallen en gronden

Volgens het zevende lid van artikel 4.2 van het ontwerp kan de Minister van Algemene Zaken, in overeenstemming met de Minister van Financiën, op verzoek ontheffing verlenen ten aanzien van bevroren middelen, het verrichten van financiële diensten en het rechtstreeks of middellijk middelen ter beschikking stellen. Het is niet duidelijk in welke gevallen en op welke gronden ontheffing verleend kan worden.

Zaaknummer

2024/009591

Pagina

13

De Raad adviseert de regering om in de nota van toelichting nader in te gaan op het vorengaande en, indien noodzakelijk, het ontwerp aan te passen.

De regering heeft de nota van toelichting op dit punt aangevuld.

5°. De procedure, termijnen en bezwaar en beroep

Het is niet duidelijk welke procedure gevolgd moet worden en welke termijnen gehanteerd moeten worden ten aanzien van verzoeken om ontheffing bedoeld in het zevende lid van artikel 4.2 van het ontwerp. De Raad mist in de nota van toelichting een uiteenzetting hierover en over bezwaar en beroep. Duidelijk gemaakt moet worden of de bezwaar- en beroepsprocedure zoals omschreven in de Landsverordening administratieve rechtspraak van toepassing zal zijn of niet.

De Raad adviseert de regering om in de nota van toelichting nader hierop in te gaan en, indien nodig, het ontwerp aan te passen.

De regering heeft de nota van toelichting aangevuld.

6°. Overleg met ministers t.a.v. reglement van orde

In artikel 4.6 van het ontwerp wordt bepaald dat de Commissie aanwijzing personen en organisaties overleg met de ministers moet plegen voor het vaststellen van een reglement van orde. Onduidelijk is welke minister in dit artikel bedoeld wordt. In onderdeel d van artikel 1 van de Sanctielandsverordening wordt de term 'ministers' gedefinieerd als de Minister-President, Minister van Algemene Zaken en de minister die het mede aangaat tezamen. Het is niet duidelijk welke minister, anders dan de Minister-President, Minister van Algemene Zaken bedoeld wordt met 'de minister die het mede aangaat'.

De Raad adviseert de regering om in artikel 4.6 van het ontwerp met zoveel woorden te bepalen welke minister(s) naast de Minister-President, Minister van Algemene Zaken bevoegd is of zijn.

De regering heeft artikel 4.6 van het ontwerp op dit punt aangepast.

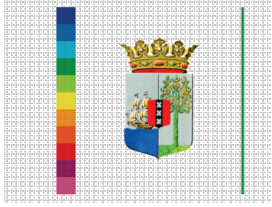
2. De nota van toelichting

a. De stand van zaken met betrekking tot China

In paragraaf 1 'Inleiding' van de nota van toelichting is een opsomming opgenomen van de onderwerpen en landen waarvoor er sanctieregimes gelden. Bij nummer 13 wordt China genoemd. In dezelfde paragraaf wordt verwezen naar een document 'Sanctieregeling: stand van zaken'. In dit document wordt aangegeven dat ten aanzien van China een wapenembargo geldt gebaseerd op de Verklaring van de Europese Raad van Madrid van 27 juni 1989. De werkingsduur van dit wapenembargo jegens China is volgens het document van onbepaalde tijd.

Uit de eerste zin van subparagraaf 'Hoofdstuk III Wapenembargo's' van paragraaf 6 'Artikelsgewijs toelichting' van de nota van toelichting volgt dat een wapenembargo opgenomen moet worden in een sanctieregeling indien het sanctieregime jegens een land onder andere bestaat uit een wapenembargo. Het is opgevallen dat China niet voorkomt in de opsomming van artikel 3.1 van het ontwerp.

De Raad adviseert de regering om de nota van toelichting, en indien nodig het ontwerp, aan te passen.

Zaaknummer
2024/009591

Pagina
14

Ten aanzien van China zijn er geen specifieke VN- of EU-sancties van kracht, welke door middel van dit besluit geïmplementeerd moeten worden.

b. De gronden voor een aanwijzingsbesluit en de privacy van de betrokkenen

In de laatste zin van het eerste tekstblok van subparagraaf 'Nationale terrorisemesancties in Hoofdstuk IV' van paragraaf 6 'Artikelsgewijs toelichting' van de nota van toelichting wordt aangegeven dat de gronden voor de totstandkoming van het aanwijzingsbesluit uit oogpunt van privacy uitsluitend aan de betrokken persoon of organisatie zelf zullen worden bekendgemaakt. De Raad is van oordeel dat deze voorziening in een formele wet moet worden opgenomen en in navolging van aanwijzing 158 van de Awr niet overgelaten moet worden aan de nota van toelichting. Aangezien het hierbij gaat om het waarborgen van een grondrecht van een persoon of organisatie, dient deze voorziening bovendien in de Sanctielandsverordening zelf opgenomen te worden.

De Raad adviseert de regering om de nota van toelichting en de Sanctielandsverordening aan te passen.

De regering is het met de Raad eens dat de nota van toelichting niet kan worden gebruikt om regels te stellen. De regering is van mening dat nu het geen beperking van een grondrecht betreft, maar juist het waarborgen ervan, er geen reden is deze voorziening voor te behouden aan een regeling bij formele wet. De voorziening is opgenomen in het nieuwe tweede lid van artikel 4.2 van het ontwerp.

III. Opmerkingen van wetstechnische en redactionele aard

Opmerkingen van wetstechnische en redactionele aard zijn in een bijlage bij dit advies opgenomen en worden geacht hiervan integraal onderdeel uit te maken.

De regering heeft de opmerkingen van wetstechnische en redactionele aard overgenomen en verwerkt.

Ik verzoek U het hierbij gevoegde gewijzigde ontwerpbesluit en de gewijzigde nota van toelichting vast te stellen.

De Minister van Algemene Zaken,
G.S. PISAS

Tekst zoals toegezonden aan de Raad van Advies: Ontwerp-LANDBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, ter uitvoering van artikel 2 van de Rijkssanctiewet¹ en de artikelen 2, 3, en 4 van de Sanctielandsverordening² (Omnibus-Sanctiebesluit Curaçao)

In naam van de Koning!

De Gouverneur van Curaçao,

In overweging genomen hebbende:

dat ingevolge artikel 1 van de Rijkssanctiewet bepalingen van bindende EU-rechtshandelingen, op de voet van artikel 215, eerste en tweede lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vastgesteld in het kader van het Gemeenschappelijk Buitenlands- en Veiligheidsbeleid van de Europese Unie, op Curaçao op overeenkomstige wijze als in de lidstaten van de Europese Unie van toepassing zijn;

dat de Europese Unie tot nu toe alle sancties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties heeft overgenomen;

dat dit landsbesluit strekt tot het vaststellen van de noodzakelijke verbodsbepalingen van de internationale sancties van de Europese Unie en daarmee ook van de Verenigde Naties, zomede tot het vaststellen van regels van toezicht en handhaving;

dat dit landsbesluit strekt ter uitvoering van artikel 2 van de Rijkssanctiewet en artikel 2 van de Sanctielandsverordening;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Hoofdstuk I. Verbodsbepalingen

Artikel 1.1 Chemische wapens

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, eerste en tweede lid, artikel 7, eerste lid, en artikel 8 van Verordening (EU) nr. 2018/1542 van de Raad van de Europese Unie van 15 oktober 2018 betreffende beperkende maatregelen tegen de proliferatie en het gebruik van chemische wapens (PbEU 2018, L 259).

Artikel 1.2 Conflictdiamanten

¹ P.B. 2016, no. 54.

² P.B. 2014, no. 55.

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 3, artikel 11, en artikel 24, tweede lid, van Verordening (EG) nr. 2368/2002 van de Raad van de Europese Unie van 20 december 2002 tot uitvoering van de Kimberleyprocescertificering voor de internationale handel in ruwe diamant (PbEG L 358).

Artikel 1.3 Cyberaanvallen

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 3, eerste en tweede lid, artikel 8, eerste lid, en artikel 9 van Verordening (EU) nr. 2019/796 van de Raad van de Europese Unie van 17 mei 2019 betreffende beperkende maatregelen tegen cyberaanvallen die de Unie of haar lidstaten bedreigen (PbEU 2019, LI 129).

Artikel 1.4 Mensenrechtenschendingen

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 3, eerste en tweede lid, artikel 9, eerste lid, en artikel 10 van Verordening (EU) nr. 2020/1998 van de Raad van de Europese Unie van 7 december 2020 betreffende beperkende maatregelen tegen ernstige schendingen van de mensenrechten (PbEU 2020, LI 410).

Artikel 1.5 Afghanistan

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, artikel 3, eerste, tweede en derde lid, en artikel 8 van Verordening (EU) nr. 753/2011 van de Raad van de Europese Unie van 1 augustus 2011 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, groepen, ondernemingen en entiteiten in verband met de situatie in Afghanistan (Pb L 199).

Artikel 1.6 ISIS en Al Qaida

1. Het is verboden te handelen in strijd met de artikelen 2, eerste lid, tweede lid, en tweede lid bis, artikel 3, artikel 4 en artikel 5, eerste en tweede lid, van Verordening (EG) nr. 881/2002 van de Raad van de Europese Unie van 27 mei 2002 tot vaststelling van beperkende maatregelen tegen sommige personen en entiteiten die banden hebben met het Al-Qaida-netwerk (Pb EG L 139), voor zover het betreft VN-Resoluties.
2. Het is verboden te handelen in strijd met de artikelen 2, eerste en tweede lid, artikel 9, artikel 10, eerste lid, en artikel 11 van Verordening (EU) nr. 2016/1686 van de Raad van de Europese Unie van 20 september 2016 tot vaststelling van bijkomende beperkende maatregelen tegen ISIS (Da'esh) en Al Qaida en daarmee verbonden natuurlijke en rechtspersonen, entiteiten of lichamen (Pb EU L 255).

Artikel 1.7 Belarus

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 1 bis, eerste lid, artikel 1 ter, eerste lid, artikel 1 ter bis, artikel 1 ter ter, eerste, tweede en derde lid, artikel 1 quater, eerste lid, artikel 1 quinquies, eerste lid, artikel 1 sexies, eerste lid, lid 1 bis en tweede lid, artikel 1 septies, eerste lid, lid 1 bis en tweede lid, artikel 1 septies quinquies, eerste en tweede lid, artikel 1 octies, eerste lid, en lid 1 bis, artikel 1 octies bis, eerste, tweede en derde lid, artikel 1 octies ter, eerste lid, artikel 1 octies quater, eerste en tweede lid, artikel 1 nonies, eerste lid, tweede en vijfde lid, artikel 1 decies, eerste lid, en lid 1 bis, artikel 1 undecies,

artikel 1 undecies bis, eerste lid, artikel 1 undecies ter, artikel 1 undecies quater, eerste tot en met vijfde lid, artikel 1 duodecies, eerste lid, artikel 1 terdecies, eerste lid, artikel 1 quaterdecies, artikel 1 sexdecies, eerste lid, artikel 1 septiesdecies, eerste lid, artikel 1 octiesdecies, eerste lid, artikel 1 noviesdecies, eerste lid, artikel 1 noviesdecies bis, eerste en tweede lid, artikel 1 noviesdecies ter, eerste tot en met vierde lid, artikel 1 noviesdecies quater, eerste tot en met derde lid, artikel 1 vicies, eerste lid, en lid 1 bis, artikel 1 vicies bis, eerste lid, lid 1 bis, tweede tot en met vierde lid, artikel 1 unvicies, eerste lid, artikel 1 duovicies, eerste lid, artikel 1 quinvicies, eerste lid, artikel 1 sexvicies, eerste lid, artikel 1 septvicies, artikel 1 septvicies bis, eerste lid, artikel 1 septvicies ter, artikel 1 septvicies quater, eerste lid, lid 1 bis, lid 1 ter, lid 1 quater en lid 1 quinquies, artikel 2, eerste, tweede en derde lid, artikel 5, artikel 8 ter, eerste lid, artikel 8 quinquies, eerste lid, artikel 8 octies, eerste lid, vierde lid tot en met zesde lid, artikel 8 octies bis, eerste en derde lid, artikel 8 decies en artikel 8 undecies, eerste lid, van Verordening (EG) nr. 765/2006 van de Raad van de Europese Unie van 18 mei 2006 betreffende beperkende maatregelen met het oog op de situatie in Belarus en de betrokkenheid van Belarus bij de Russische agressie tegen Oekraïne (PbEU, L 134).

Artikel 1.8 Birma/Myanmar

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, eerste lid, artikel 3, eerste en tweede lid, artikel 3 bis, eerste, derde en vierde lid, artikel 3 ter, eerste lid, artikel 3 quater, eerste lid, artikel 4 bis, eerste en tweede lid, artikel 4 sexes, eerste lid en artikel 4 octies, van Verordening (EU) nr. 401/2013 van de Raad van de Europese Unie van 2 mei 2013 betreffende beperkende maatregelen tegen Myanmar/Birma en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 194/2008 (PbEU L 121).

Artikel 1.9 Burundi

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, eerste en tweede lid, artikel 7, eerste lid, en artikel 8 van Verordening 2015/1755 van de Raad van de Europese Unie van 1 oktober 2015 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Burundi (Pb L 257).

Artikel 1.10 Centraal - Afrikaanse Republiek

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, artikel 5, eerste en tweede lid, artikel 11, eerste lid, en artikel 12 van Verordening 224/2014 van de Raad van de Europese Unie van 10 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van de Centraal-Afrikaanse Republiek (Pb 2014, L70).

Artikel 1.11 Congo

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 1 bis, artikel 2, eerste en tweede lid, artikel 6, eerste lid, en artikel 7 ter van Verordening (EG) nr. 1183/2005 van de Raad van de Europese Unie van 18 juli 2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PbEG L193).

Artikel 1.12 Guatemala

Het is verboden te handelen in strijd met de artikel 2, eerste en tweede lid, artikel 8, eerste lid, en artikel 9, eerste en tweede lid, van Verordening (EU) 2024/287 van de Raad van de Europese Unie van 12 januari 2024 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Guatemala (PbEU 15 januari 2024, nummer 00287).

Artikel 1.13 Guinee

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 6 en artikel 12, eerste lid, van Verordening (EU) nr. 1284/2009 van de Raad van de Europese Unie van 22 december 2009 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen ten aanzien van de Republiek Guinee (PbEG L 346).

Artikel 1.14 Guinee Bissau

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2 en artikel 8 van Verordening (EU) nr. 377/2012 van de Raad van de Europese Unie van 3 mei 2012 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van bepaalde personen, entiteiten en lichamen die de vrede, de veiligheid of de stabiliteit van de Republiek Guinee-Bissau bedreigen (Pb L 119).

Artikel 1.15 Haïti

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, artikel 3, artikel 10, eerste lid en artikel 11, eerste en tweede lid, van Verordening (EU) 2022/2309 van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2022 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Haïti (PbEU 2022, L 307).

Artikel 1.16 Hamas en PIJ

Het is verboden te handelen in strijd met de artikelen 2, eerste en tweede lid, 8, eerste lid, en 9, eerste lid, van Verordening (EU) 2024/386 van de Raad van de Europese Unie van 19 januari 2024 tot vaststelling van beperkende maatregelen tegen degenen die gewelddadige acties door Hamas en de Palestijnse Islamitische Jihad steunen, faciliteren of mogelijk maken (PbEU 19 januari 2024, nummer 00386).

Artikel 1.17 Irak

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, artikel 3, eerste lid, artikel 4, eerste, tweede en derde lid, artikel 7 en artikel 8, eerste lid, van Verordening (EG) nr. 1210/2003 van de Raad van de Europese Unie van 7 juli 2003 betreffende bepaalde specifieke restricties op de economische en financiële betrekkingen met Irak en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2465/96 (PbEG L 169).

Artikel 1.18 Iran

1. Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2 bis, eerste lid, artikel 2 quater, derde lid, artikel 3 bis, eerste en derde lid, artikel 4 bis, eerste lid, artikel 4 ter, artikel 4 quater, artikel 5, artikel 10 quinquies, eerste lid, artikel 15 bis, eerste lid, artikel 23, eerste tot en met vierde lid, artikel 23 bis, eerste tot en met vierde lid, artikel 29, eerste lid, tweede volzin, artikel 36, artikel 37, eerste en tweede lid, artikel 40, eerste lid, en artikel 41 van Verordening (EU) nr. 267/2012 betreffende beperkende maatregelen

ten aanzien van Iran en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 961/2010 van de Raad van de Europese Unie van 23 maart 2012 (Pb L 88).

2. Het is verboden te handelen in strijd met artikel 1 bis, artikel 1 ter, eerste lid, artikel 1 quater, eerste lid, artikel 2 en artikel 9, eerste lid, van Verordening (EU) nr. 359/2011 van de Raad van de Europese Unie van 12 april 2011 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen, in verband met de situatie in Iran (Pb L 100).
3. Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, eerste en tweede lid, artikel 3, artikel 5, eerste lid, en artikel 12, eerste en tweede lid, van Verordening (EU) nr. 2023/1529 van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2023 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de militaire steun van Iran aan de Russische aanvalsoorlog tegen Oekraïne (PbEU 2023, L 186).

Artikel 1.19 Jemen

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 1 bis, artikel 2, eerste en tweede lid, artikel 9, eerste lid, en artikel 10 van Verordening 1352/2014 van de Raad van de Europese Unie van 18 december 2014 betreffende beperkende maatregelen in verband met de situatie in Jemen (Pb L 365).

Artikel 1.20 Libanon en Syrië

1. Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, eerste, tweede en derde lid, en artikel 5 van Verordening (EG) nr. 305/2006 van de Raad van de Europese Unie van 21 februari 2006 tot vaststelling van specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die ervan worden verdacht betrokken te zijn bij de moord op de voormalige Libanese premier Rafiq Hariri (PbEG L 51).
2. Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1412/2006 van de Raad van de Europese Unie van 25 september 2006 betreffende bepaalde beperkende maatregelen ten aanzien van Libanon (PbEG L 267).

Artikel 1.21 Libië

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, eerste en tweede lid, artikel 2 bis, eerste lid, artikel 3, eerste lid, artikel 4, artikel 5, eerste tot en met vierde lid, artikel 15, eerste, tweede, vierde en zesde lid, en artikel 18, eerste en tweede lid, van Verordening (EU) nr. 2016/44 van de Raad van de Europese Unie van 18 januari 2016 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Libië en tot intrekking van Verordening (Pb EU L 12).

Artikel 1.22 Mali

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, eerste en tweede lid, artikel 7, eerste lid, en artikel 8 van Verordening (EU) nr. 2017/1770 van de Raad van de Europese Unie van 28 september 2017 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Mali (PbEU 2017, L 251).

Artikel 1.23 Moldavië

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, eerste en tweede lid, artikel 8, eerste lid, artikel 9 en artikel 11, eerste lid, van Verordening (EU) 2023/888 van de Raad van de Europese Unie van 28 april 2023 betreffende beperkende maatregelen in verband met acties die de situatie in de Republiek Moldavië destabiliseren (PbEU 2023, L 114).

Artikel 1.24 Nicaragua

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, eerste en tweede lid, artikel 8, eerste lid, en artikel 9 van Verordening (EU) nr. 2019/1716 van de Raad van de Europese Unie van 14 oktober 2019 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Nicaragua (PbEU 2019, L 262).

Artikel 1.25 Niger

Het is verboden te handelen in strijd met de artikel 2, eerste en tweede lid, artikel 8, eerste lid, en artikel 9, eerste en tweede lid, van Verordening (EU) 2023/2406 van de Raad van de Europese Unie van 23 oktober 2023 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Niger (PbEU 24 oktober 2023, nummer 02406).

Artikel 1.26 Noord-Korea

1. Het is verboden te handelen in strijd met artikel 3, eerste lid, artikel 5, artikel 7, eerste lid, artikel 10, eerste lid, artikel 11 tot en met artikel 13, artikel 15, artikel 16 bis, artikel 16 ter, artikel 16 quater, artikel 16 quinquies, artikel 16 septies, artikel 16 nonies, artikel 16 undecies, artikel 16 duodecies, artikel 16 terdecies, artikel 16 quaterdecies, artikel 16 quindecies, artikel 16 septdecies, artikel 17, artikel 18, eerste lid, artikel 20, eerste lid, artikel 21, eerste en tweede lid, artikel 23, artikel 24, artikel 26, artikel 28, artikel 30 tot en met 32, artikel 34, eerste tot en met derde lid, artikel 38, vierde lid, artikel 39, eerste lid, artikel 41, eerste lid, artikel 43, eerste lid, artikel 44 bis, artikel 50, eerste lid, en artikel 52 van Verordening (EU) nr. 2017/1509 van de Raad van Europa van 30 augustus 2017 betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Volksrepubliek Korea en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 329/2007 (Pb EU L 224).
2. Het is verboden om gespecialiseerde kennis die rechtstreeks of middellijk bijdraagt of kan bijdragen aan proliferatiegevoelige activiteiten van Noord-Korea of aan de ontwikkeling van systemen voor de overbrenging van kernwapens in Noord-Korea aan te bieden aan personen die niet beschikken over een ontheffing van de Minister.
3. Het verbod, bedoeld in het tweede lid, heeft in elk geval betrekking op de volgende gebieden van onderwijs en onderzoek:
 - geavanceerde natuurkunde
 - geavanceerde computersimulatie en aanverwante computerwetenschappen
 - geospatiale navigatie
 - nucleaire technologie
 - ruimtevaarttechnologie
 - luchtvaarttechnologie en aanverwante vakgebieden
 - geavanceerde materiaalwetenschap
 - geavanceerde chemische technologie

- geavanceerde machinebouw
 - geavanceerde elektrotechniek
 - geavanceerde industriële techniek.
4. De Minister verleent de gevraagde ontheffing tenzij hij het risico onaanvaardbaar groot acht dat het aanbieden van de bedoelde kennis aan de persoon voor wie de ontheffing is gevraagd, zal bijdragen aan proliferatiegevoelige activiteiten van Noord-Korea of aan de ontwikkeling van systemen voor de overbrenging van kernwapens in Noord-Korea.
 5. Het is verboden op wetenschappelijk of technisch gebied samen te werken met personen of entiteiten die gefinancierd worden door Noord-Korea of die Noord-Korea vertegenwoordigen.
 6. Een instelling voor hoger onderwijs of een rechtspersoon voor hoger onderwijs verstrekt de Minister gevraagd en ongevraagd alle inlichtingen over wijzigingen in het door de instelling verzorgde onderwijs en onderzoek die van belang kunnen zijn voor de toepassing van de leden 2 tot en met 5.

Artikel 1.27 Oekraïne

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, artikel 8, eerste lid, en artikel 9 van Verordening 208/2014 van de Raad van de Europese Unie van 5 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne (Pb 2014, L66).

Artikel 1.27a Territoriale integriteit Oekraïne

1. Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, artikel 8, eerste lid, lid 1 bis, lid 1 ter, derde volzin, lid 1 quater, en artikel 9 van Verordening 269/2014 van de Raad van de Europese Unie van 17 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (Pb 2014, L78).
2. Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, eerste lid, lid 1 bis en tweede lid, artikel 2 bis, eerste lid, lid 1 bis en tweede lid, artikel 2 bis bis, artikel 2 sexies, eerste en derde lid, artikel 2 septies, artikel 3, eerste en tweede lid, artikel 3 bis, eerste en tweede lid, artikel 3 ter, eerste en tweede lid, artikel 3 quater, eerste tot en met vierde lid, artikel 3 quinquies, eerste en vijfde lid, artikel 3 sexies bis, eerste lid, lid 1 bis en tweede lid, artikel 3 sexies ter, eerste lid, artikel 3 sexies quater, eerste lid, artikel 3 septies, eerste en tweede lid, artikel 3 octies, eerste lid, artikel 3 nonies, eerste lid, tweede lid en lid 2 bis, artikel 3 decies, eerste en tweede lid, artikel 3 duodecies, eerste lid, lid 1 bis, tweede en zesde lid, artikel 3 terdecies, eerste lid en lid 1 bis, artikel 3 quaterdecies, eerste, tweede, zevende, achtste en elfde lid, artikel 3 quindecies, eerste lid, vierde lid, vijfde lid, lid 6 bis, zevende en twaalfde lid, artikel 3 sexdecies, eerste tot en met vierde lid, artikel 3 septdecies, eerste tot en met vijfde lid, achtste en tiende lid, artikel 3 octodecies, eerste, vierde en vijfde lid, artikel 4, eerste lid, artikel 5, eerste tot en met vijfde lid, en zesde lid, eerste volzin, artikel 5 bis, eerste lid, tweede lid, eerste volzin, vierde lid, lid 4 bis, lid 4 ter, lid 4 quater, achtste en negende lid, artikel 5 bis bis, eerste lid, lid 1 bis en lid 1 ter, artikel 5 ter, eerste lid, tweede lid en lid 2 bis, artikel 5 sexies, eerste lid, artikel 5 septies, eerste lid, artikel 5 octies, artikel 5 nonies, artikel 5 decies, eerste lid, artikel 5 undecies, eerste en tweede lid, artikel 5 duodecies,

eerste lid, artikel 5 terdecies, eerste lid, artikel 5 quaterdecies, eerste en tweede lid, artikel 5 quindecies, eerste lid, tweede lid, lid 2 bis, lid 2 ter en lid 3 bis, artikel 5 sexdecies, eerste lid, artikel 5 septdecies, eerste lid, artikel 5 novodecies, eerste en tweede lid, artikel 6 ter, eerste lid, artikel 11, eerste lid, artikel 12, artikel 12 septies, eerste en tweede lid, en artikel 12 octies, eerste, derde en vierde lid, van Externe link:Verordening (EU) nr. 833/2014 van de Raad van de Europese Unie van 31 juli 2014 betreffende beperkende maatregelen naar aanleiding van de acties van Rusland die de situatie in Oekraïne destabiliseren (PbEU, L 229).

3. Het verbod tot overtreding van artikel 4, eerste lid, onder a en b, tweede lid en de leden 2bis, 2bisbis en 2ter, van Verordening (EU) nr. 833/2014, op grond van het tweede lid strekt zich tevens uit tot het verlenen van tussenhandeldiensten met betrekking tot goederen en technologie vermeld in de gemeenschappelijke lijst van militaire goederen.

Artikel 1.27b Erkenning Donetsk en Loehansk

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, eerste lid, artikel 3, eerste lid, artikel 4, eerste en tweede lid, artikel 5, eerste en derde lid, artikel 6, eerste lid, artikel 8 en artikel 10, eerste lid, van Verordening (EU) nr. 2022/263 van de Raad van de Europese Unie van 23 februari 2022 betreffende beperkende maatregelen naar aanleiding van de erkenning van de niet onder het gezag van de regering vallende gebieden in de oblasten Donetsk en Loehansk van Oekraïne en het bevel aan de Russische strijdkrachten om die gebieden binnen te trekken (PbEU L 42I).

Artikel 1.27c Inlijving Krim en Sebastopol

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, artikel 2bis, eerste lid, artikel 2ter, eerste en tweede lid, artikel 2quater, eerste en derde lid, artikel 2quinquies, eerste en tweede lid, en artikel 4 van Verordening (EU) nr. 692/2014 van de Raad van de Europese Unie van 23 juni 2014 betreffende beperkende maatregelen, als antwoord op de illegale inlijving van de Krim en Sebastopol (Pb L 183).

Artikel 1.28 Syrië

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2bis, eerste lid, artikel 2 ter, eerste lid, artikel 2 quater, eerste lid, artikel 3, eerste en vierde lid, artikel 3 bis, artikel 4, eerste lid, artikel 5, eerste lid, artikel 6, artikel 7 bis, eerste lid, artikel 8, eerste lid, artikel 9, artikel 11, artikel 11 bis, eerste lid, artikel 11 ter, eerste lid, artikel 11quater, eerste lid, artikel 12, eerste lid, artikel 13, eerste en tweede lid, artikel 14, artikel 19, tweede lid, artikel 24, artikel 25, artikel 26, eerste en vierde lid, artikel 26 bis, eerste lid aanhef en derde lid, artikel 27 bis en artikel 29, eerste lid, van Verordening (EU) nr. 36/2012 van de Raad van de Europese Unie van 18 januari 2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 442/2011 (Pb L 16).

Artikel 1.29 Soedan

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, artikel 5, eerste en tweede lid, artikel 9, eerste lid, en artikel 10 van Verordening (EU) nr. 747/2014 van de Raad van de Europese Unie van 10 juli 2014 betreffende beperkende maatregelen in verband met de

situatie in Soedan en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 131/2004 en Verordening (EG) nr. 1184/2005 (Pb 2014, L 203).

Artikel 1.30 Somalië

1. Het is verboden te handelen in strijd met artikel 1, artikel 2, artikel 3 bis, artikel 3 ter, eerste lid, en artikel 3 quater, eerste lid, van Verordening (EG) nr. 147/2003 van de Raad van de Europese Unie van 27 januari 2003 betreffende een aantal beperkende maatregelen ten aanzien van Somalië (PbEG L 24).
2. Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, artikel 8, artikel 9, van Verordening (EU) nr. 356/2010 van de Raad van de Europese Unie van 26 april 2010 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen sommige natuurlijke personen of rechtspersonen, entiteiten of lichamen, in het licht van de situatie in Somalië (PbEU L 105).

Artikel 1.31 Tunesië

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, artikel 2 bis en artikel 9 van Verordening 101/2011 van de Raad van de Europese Unie van 4 februari 2011 betreffende restrictieve maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten in verband met de situatie in Tunesië (Pb 2011, L31).

Artikel 1.32 Turkije

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, eerste en tweede lid, artikel 7, eerste lid, en artikel 8 van Verordening (EU) nr. 2019/1890 van de Raad van de Europese Unie van 11 november 2019 betreffende beperkende maatregelen in het licht van ongeoorloofde booractiviteiten van Turkije in het oostelijk deel van de Middellandse Zee (PbEU 2019, L 291).

Artikel 1.33 Venezuela

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, eerste lid, artikel 3, artikel 6, eerste lid, artikel 7, eerste lid, artikel 8, eerste en tweede lid, artikel 12, eerste lid, en artikel 14 van Verordening (EU) nr. 2017/2063 van de Raad van de Europese Unie van 13 november 2017 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Venezuela (PbEU 2017, L 295).

Artikel 1.34 Zimbabwe

Het is verboden te handelen in strijd met de artikelen 2, 3, 6 en 8 van Verordening (EG) nr. 314/2004 van de Raad van de Europese Unie van 19 februari 2004 inzake beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Zimbabwe (PbEG L 55).

Artikel 1.35 Zuid-Soedan

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 2, artikel 5, eerste tot en met derde lid, artikel 14, eerste lid, en artikel 15 van Verordening (EU) nr. 2015/735 van de Raad van de Europese Unie van 7 mei 2015 betreffende beperkende maatregelen in het licht van

de situatie in Zuid-Soedan en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 748/2014 (Pb L 117).

Artikel 1.36 destabiliserende activiteiten Russische Federatie 2024

Het is verboden te handelen in strijd met de artikelen 2, eerste en tweede lid, 8, eerste lid, en 9, eerste en tweede lid, van Verordening (EU) 2024/2642 van de Raad van de Europese Unie van 8 oktober 2024 betreffende beperkende maatregelen naar aanleiding van de destabiliserende activiteiten van Rusland (PbEU L 2024/2642).

Artikel 1.37 Uitzonderingen op verbodsbepalingen

Een verbod op grond van dit hoofdstuk is niet van toepassing in gevallen, bepaald in de betreffende Verordening.

Artikel 1.38 Undue delay

1. Dit artikel is van toepassing op de tenuitvoerlegging van beperkende maatregelen, vastgesteld door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties inhoudende de bevrozing van tegoeden of economische middelen dan wel een verbod tot het verrichten van financiële diensten, waarop een in dit hoofdstuk genoemde Verordening betrekking heeft.
2. Wijzigingen in de kring van personen, organisaties en entiteiten waarop beperkende maatregelen als bedoeld in het eerste lid, van toepassing zijn, gelden met ingang van het tijdstip van bekendmaking van de desbetreffende wijziging, tot het tijdstip waarop ingevolge een bindende Europese rechtshandeling de bepalingen van de desbetreffende verordening, bedoeld in het eerste lid, van toepassing zijn op die personen, organisaties en entiteiten.
3. Voor de toepassing van dit artikel worden de bedoelde personen, organisaties en entiteiten gerekend tot de kring van personen, organisaties en entiteiten waarop de Verordening van toepassing is.

Artikel 1.39 Handelen te goeder trouw

1. De bevrozing van tegoeden of economische middelen of de weigering om tegoeden of economische middelen beschikbaar te stellen, die plaatsvindt in het vertrouwen dat die maatregel in overeenstemming is met de verordeningen, genoemd in dit landsbesluit, geeft geen aanleiding tot enigerlei aansprakelijkheid van de natuurlijke persoon, rechtspersoon of entiteit die, dan wel het lichaam dat die maatregel uitvoert, of van de directeurs of werknemers daarvan, tenzij het bewijs wordt geleverd dat de tegoeden en economische middelen als gevolg van nalatigheid zijn bevroren of ingehouden.
2. Acties van natuurlijke personen, rechtspersonen, entiteiten of lichamen geven geen aanleiding tot aansprakelijkheid van deze natuurlijke personen, rechtspersonen, entiteiten of lichamen, indien zij niet wisten en niet redelijkerwijs konden vermoeden dat hun acties een inbreuk zouden vormen op de maatregelen in de verordeningen genoemd in dit landsbesluit.

Hoofdstuk II. Bevoegde autoriteiten

Artikel 2.1. De Minister van Algemene Zaken en de minister die het mede aangaat tezamen

1. Voor de toepassing van Hoofdstuk I zijn de Minister van Algemene Zaken en de minister die het mede aangaat tezamen de bevoegde autoriteit voor wat betreft:
 - a. technische bijstand, dan wel vrijgave of beschikbaarstelling van economische middelen of informatie anders dan van financiële aard;
 - b. de overdracht, vrijgave of beschikbaarstelling van tegoeden of informatie van financiële aard;
 - c. het verlenen van ontheffing voor het gebruik van bevroren middelen of tegoeden;
 - d. financiële en bancaire aangelegenheden, zoals het verlenen van financiering en financiële bijstand, de verstrekking van leningen, kredieten en verzekeringen of herverzekeringen, het openen van bankrekeningen, het uitbreiden van een deelneming of het oprichten van een joint venture en de vestiging van financiële instellingen;
 - e. het verlenen van vrijstellingen, vergunningen, het in ontvangst nemen en het doen van meldingen met betrekking tot de onderwerpen bedoeld in de onderdelen a, b of
 - f. tussenhandeldiensten, bouwdiensten of ingenieursdiensten, dan wel een melding over de invoer van goederen;
 - g. kunst - en cultuurobjecten;
 - h. niet-beursgenoteerde ondernemingen;
 - i. het verkopen, leveren, overdragen of uitvoeren van militaire goederen, militaire technologie of onderdelen daarvan;
 - j. het aanbieden van kennis die rechtstreeks of middellijk bijdraagt of kan bijdragen aan proliferatiegevoelige activiteiten van Noord-Korea of aan de ontwikkeling van systemen voor de overbrenging van kernwapens in Noord-Korea;
 - k. inlichtingen en instructies ten aanzien van redelijke vermoedens over financiering van proliferatie van Noord-Korea;
 - l. meldplichten over personen en entiteiten ten aanzien van de onder de jurisdictie van Curaçao vallende tegoeden en economische middelen;
 - m. het doorgeven van informatie aan en fungeren als contactpunt voor regeringen van andere landen of de Europese Commissie;
 - n. andere acties welke volgen uit Hoofdstuk I en waarvoor geen autoriteit is aangewezen.
2. De volgende bestuursorganen, diensten, toezichthouders of andere personen, verstrekken desgevraagd kosteloos alle informatie aan de ministers die noodzakelijk is voor de uitvoering van dit landsbesluit:
 - a. de Minister van Economische Ontwikkeling;
 - b. de Minister van Financiën;
 - c. de Minister van Justitie;
 - d. de Minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning;
 - e. de veiligheidscommissie of beveiligingsfunctionaris, ingesteld door de onderneming, voor zover het gegevens betreft inzake inbreuken of dreigende

inbreuken op beperkingen of verboden ten aanzien van toegang tot gevoelige informatie of bedrijfsprocessen;

- f. de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten;
- g. de Kamer van Koophandel;
- h. het Kadaster;
- i. de Financial Intelligence Unit;
- j. de Curaçao Gaming Control Board;
- k. de Curaçao Ports Authority;
- k. Curaçao Civil Aviation Authority;
- l. de overige ministeries of uitvoerende diensten, voor zover het informatie betreft bedoeld in de verbodsbepalingen uit hoofdstuk I of III van deze regeling.

Artikel 2.2 Douane

1. Voor de toepassing van Hoofdstuk I is de Douane de bevoegde autoriteit voor wat betreft inbeslagname of vernietiging van lading.
2. De bevoegde autoriteit, bedoeld in artikel 3 bis van Verordening (EG) nr. 147/2003 en in artikel 4 van Verordening (EU) nr. 2016/44 is de Inspecteur, bedoeld in artikel 1, van de Algemene verordening I.U. en D. 1908.³

Artikel 2.3 De Minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning

Voor de toepassing van Hoofdstuk I is de Minister van Verkeer, Vervoer, en Ruimtelijke Planning de bevoegde autoriteit voor wat betreft:

- a. het laden, vervoeren of lossen van aardolie, inclusief ruwe olie en geraffineerde aardolieproducten;
- b. vaar- en luchtvaartuigen;
- c. het verlenen van toegang tot havens aan vaartuigen of vliegtuigen tot vliegen in of het landen op het grondgebied van Curaçao en het vliegen in het luchtruim van Curaçao;
- d. vastgoed, inclusief bedrijfspanden;
- e. het verlenen van vrijstellingen, vergunningen, het in ontvangst nemen en het doen van meldingen met betrekking tot de onderwerpen bedoeld in de onderdelen a, b, c of d.

Hoofdstuk III. Wapenembargo's

Artikel 3.1 Standaard verbod

Het is verboden om militaire goederen, alsmede militaire technologie, dan wel onderdelen daarvan, direct of indirect te verkopen of te leveren aan, door of uit te voeren naar, dan wel over te dragen aan, daaronder begrepen over te brengen naar, natuurlijke personen, rechtspersonen of entiteiten in of voor gebruik in of ten behoeve van de hierna aangewezen landen of personen of entiteiten, ongeacht het land van oorsprong:

- a. de personen of entiteiten, genoemd in bijlage I van Besluit 2011/486/GBVB van de Raad van de Europese Unie van 1 augustus 2011 (Pb L199) (Afghanistan);
- b. Belarus;

³ P.B. 1949, no. 62.

- c. Birma/ Myanmar;
- d. Centraal-Afrikaanse Republiek;
- e. Democratische Republiek Congo;
- f. de personen of entiteiten aangewezen bij punt 19 van Resolutie 2653 (2022) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties ingestelde comité dan wel aan of ten behoeve van de in bijlage II van Besluit (GBVB) 2022/2319 van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2022 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Haïti (Pb EU 2022, L 47) opgenomen personen en entiteiten (Haïti);
- g. Irak;
- h. Iran;
- i. de personen of entiteiten die door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, of door het op grond van punt 19 van Resolutie 2140 (2014) ingestelde comité, zijn aangewezen alsmede naar de personen die namens hen of op hun aanwijzing handelen in Jemen;
- j. Democratische Volksrepubliek Korea;
- k. Libanon en Syrië;
- l. Libië;
- m. Rusland;
- n. Soedan;
- o. Somalië;
- p. Syrië;
- q. Venezuela;
- r. Zimbabwe;
- s. Zuid-Soedan.

Artikel 3.2 Belarus

1. Artikel 3.1, onderdeel b, is niet van toepassing met vooraf verleende ontheffing van de Minister op:
 - a. de verkoop, levering, overdracht of uitvoer van niet-dodelijke militaire uitrusting die uitsluitend bestemd is voor humanitaire of beschermende doeleinden, voor programma's voor institutionele opbouw of voor crisisbeheersingsoperaties van de Verenigde Naties en de Europese Unie;
 - b. de verkoop, levering, overdracht of uitvoer van andere voertuigen dan gevechtsvoertuigen die gemaakt zijn van, of uitgerust zijn met, materiaal dat bescherming biedt tegen kogels en die uitsluitend bestemd zijn voor de bescherming van personeel van de Europese Unie en haar lidstaten in Belarus.
2. Artikel 3.1, onderdeel b, is niet van toepassing op beschermende kleding, met inbegrip van scherfwerende vesten en militaire helmen, die voor louter persoonlijk gebruik door personeel van de Verenigde Naties, de Europese Unie of haar lidstaten, vertegenwoordigers van de media of medewerkers van humanitaire en ontwikkelingsorganisaties en aanverwant personeel tijdelijk naar Belarus worden uitgevoerd.

Artikel 3.3 Birma/ Myanmar

Artikel 3.1, onderdeel c, geldt niet voor een opleiding of een samenwerking met als doel het versterken van democratische beginselen, het versterken van de rechtstaat

of de eerbiediging van het internationale recht, waaronder de internationale mensenrechten in Birma.

Artikel 3.4 Centraal-Afrikaanse Republiek

1. Artikel 3.1, onderdeel d, is niet van toepassing in geval het een levering, verkoop, uitvoer of overdracht betreft van:
 - a. goederen die uitsluitend bestemd zijn voor de ondersteuning van, of voor gebruik door, de Multidimensionale Geïntegreerde Stabilisatiemissie van de Verenigde Naties in de Centraal-Afrikaanse Republiek (United Nations Multidimensional Integrated Stabilization Mission in the CAR – ‘MINUSCA’), de missies van de Europese Unie, de in de Centraal-Afrikaanse Republiek ingezette Franse troepen, alsmede andere troepen van lidstaten van de Verenigde Naties die opleiding en bijstand verstrekken, na kennisgeving van de transactie aan het Comité, bedoeld in paragraaf 57 van Resolutie 2127 (2013) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties;
 - b. goederen die bestemd zijn voor Tsjadische of Soedanese troepen en uitsluitend voor gebruik in internationale patrouilles van de tripartiete strijdmacht die op 23 mei 2011 door de Centraal-Afrikaanse Republiek, Tsjaad en Soedan in Khartoem is opgericht om de grensgebieden beter te beveiligen in samenwerking met Minusca, na kennisgeving van de transactie aan het Comité, bedoeld in paragraaf 57 van Resolutie 2127 (2013) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties;
 - c. beschermende kledij, waaronder kogelwerende vesten en militaire helmen, die door VN-personeel, personeel van de Europese Unie of haar lidstaten, vertegenwoordigers van de media, medewerkers van humanitaire organisaties, ontwikkelingswerkers en aanverwant personeel voor hun eigen bescherming tijdelijk naar de Centraal-Afrikaanse Republiek wordt uitgevoerd;
 - d. handvuurwapens en aanverwante uitrusting, uitsluitend bedoeld voor gebruik in internationaal geleide patrouilles ten behoeve van de beveiliging in het Sangha River Tri-national Protected Area alsmede voor gebruik door gewapende wildopzichters van het Chinko Project of het nationaal park Bamingui-Bangoran ter bestrijding van stropen, smokkel van ivoor en wapens, en ter bestrijding van andere activiteiten die in strijd zijn met de nationale wetten of internationale wettelijke verplichtingen van de Centraal-Afrikaanse Republiek, na kennisgeving aan het Comité, bedoeld in paragraaf 57 van Resolutie 2127 (2013) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties;
 - e. wapens en munitie, militaire voertuigen en militaire uitrusting, alsmede het bieden van daaraan gerelateerde steun, aan de veiligheidstroepen van de Centraal-Afrikaanse Republiek, met inbegrip van de civiele rechtshandhavende overheidsinstanties, in geval vorenbedoelde wapens, munitie, voertuigen of uitrusting bedoeld zijn ter ondersteuning van of voor gebruik in het kader van de hervorming van de veiligheidssector in de Centraal-Afrikaanse Republiek, na kennisgeving aan het Comité, bedoeld in paragraaf 57 van Resolutie 2127 (2013) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties.
2. Artikel 3.1, onderdeel d, is niet van toepassing in geval door het Comité, bedoeld in paragraaf 57 van Resolutie 2127 (2013) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, vooraf goedkeuring is verleend aan een levering, verkoop of overdracht van:
 - a. niet-dodelijke militaire uitrusting of aanverwante technische bijstand die uitsluitend bestemd is voor humanitaire of beschermende doeleinden;

- b. wapens en aanverwant materieel, en aanverwante technische of financiële bijstand, met inbegrip van personeel.

Artikel 3.5 Democratische Republiek Congo

1. Artikel 3.1, onderdeel e, is niet van toepassing op:
 - a. militaire goederen, militaire technologie of onderdelen daarvan uitsluitend bestemd ter ondersteuning van of voor gebruik door de Stabilisatiecommissie van de Verenigde Naties in de Democratische Republiek Congo (MONUSCO);
 - b. beschermende kledingstukken, waaronder scherfwerende vesten en militaire helmen, die door VN-personeel, vertegenwoordigers van de media, medewerkers van humanitaire organisaties en ontwikkelingswerkers en aanverwant personeel louter voor hun eigen bescherming tijdelijk naar de Democratische Republiek Congo worden uitgevoerd;
 - c. niet-dodelijke militaire uitrusting die uitsluitend voor humanitaire of beschermde doeleinden bestemd is, of op de verstrekking van technische bijstand en opleidingen in verband met dergelijke niet-dodelijke uitrusting;
 - d. militaire goederen of militaire technologie uitsluitend bestemd ter ondersteuning van of voor gebruik door de regionale taskforce van de Afrikaanse Unie;
 - e. een andere verkoop, levering, overdracht of uitvoer van wapens en aanverwant materieel, mits de verkoop, levering, overdracht of uitvoer vooraf door het krachtens UNSCR 1533 (2004) ingestelde Sanctiecomité is goedgekeurd.
2. Het verkopen, leveren, overdragen of uitvoeren van militaire goederen, militaire technologie of onderdelen daarvan is onderworpen aan een door de bevoegde autoriteiten vooraf te verlenen vergunning.

Artikel 3.6 Irak

Artikel 3.1, onderdeel g, is niet van toepassing met vooraf verleende ontheffing van de Minister op de verkoop, levering, overdracht of uitvoer van wapentuig en aanverwant materiaal dat door de regering van Irak of de bij Resolutie 1151 (2003) van de Veiligheidsraad ingestelde multinationale troepenmacht is benodigd ter uitvoering van Resolutie 1546 (2004) van de Veiligheidsraad.

Artikel 3.7 Iran

Artikel 3.1, onderdeel h, geldt niet voor voertuigen, niet zijnde gevechtsvoertuigen, die zijn gemaakt van of uitgerust met materiaal dat bescherming biedt tegen kogels en die uitsluitend bestemd zijn voor de bescherming van personeel van de Europese Unie en haar lidstaten in Iran.

Artikel 3.8 Libanon en Syrië

Artikel 3.1, onderdeel k, is niet van toepassing op de verkoop, levering, overdracht of uitvoer van wapens en aanverwant materieel of de levering van technische bijstand, financiering en financiële bijstand, diensten als tussenhandelaar en andere diensten in verband met wapens en aanverwant materieel, indien vooraf toestemming is verleend door de bevoegde autoriteit, genoemd in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1412/2006, en:

- a. de goederen of diensten niet, direct of indirect, worden geleverd of verleend aan een van de milities die volgens de Resoluties 1559 (2004) en 1680 (2006) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties moeten worden ontwapend,
- b. de transactie is goedgekeurd door de Libanese regering of UNIFIL, en
- c. de goederen of diensten zijn toegestaan door UNIFIL in het kader van haar missie of door de Libanese strijdkrachten.

Artikel 3.9 Libië

Artikel 3.1, onderdeel l, geldt niet voor de levering, de verkoop, de overdracht of de door- of uitvoer van:

- a. wapens en verwante materialen waarvoor voorafgaand goedkeuring is verleend door het Comité, bedoeld in punt 24 van Resolutie 1970 (2011) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties;
- b. niet-dodelijke militaire uitrusting die uitsluitend bestemd is voor humanitaire of beschermende doeleinden, dan wel voor de bijstand aan de Libische regering bij beveiliging of ontwapening;
- c. handvuurwapens, lichte wapens en verwante materialen die tijdelijk naar Libië worden uitgevoerd uitsluitend voor gebruik door personeel van de Verenigde Naties, vertegenwoordigers van de media en humanitaire medewerkers en ontwikkelingswerkers en hun personeel onder de voorwaarde dat het Comité, bedoeld onder a, vooraf op de hoogte is gesteld en niet binnen vijf dagen na die kennisgeving negatief heeft besloten.

Artikel 3.10 Oekraïne/Rusland

- 1. Artikel 3.1, onderdeel m, laat de levering van reserveonderdelen en de verstrekking van diensten voor de instandhouding en veiligheid van binnen de Unie bestaande capaciteiten, onverlet.
- 2. Artikel 3.1, onderdeel m, laat de uitvoering van vóór 1 augustus 2014 gesloten contracten of aanvullende overeenkomsten die nodig zijn voor de uitvoering daarvan, alsmede de levering van reserveonderdelen en de verstrekking van diensten voor de instandhouding en veiligheid van binnen de Unie bestaande capaciteiten, onverlet.
- 3. Het verbod, bedoeld in artikel 3.1, onderdeel m, geldt niet in geval van:
 - a. verkoop, levering, overdracht, uitvoer, invoer, aanschaf of vervoer van hydrazine (CAS 302-01-2) in concentraties van 70 procent of meer,
 - b. invoer, aanschaf of vervoer van asymmetrisch dimethylhydrazine (CAS 57-14-7),
 - c. verkoop, levering, overdracht, uitvoer, invoer, aanschaf of vervoer van monomethylhydrazine (CAS 60-34-4), bestemd voor gebruik in draagraketten die door Europese lanceerdienstverleners worden bediend, voor lanceringen van Europese ruimteprogramma's of voor het van brandstof voorzien van satellieten door Europese satellietbouwers. De hoeveelheid uitgevoerde hydrazine wordt berekend overeenkomstig de lanceringen of de satellieten waarvoor die uitvoer plaatsvindt en bedraagt niet meer dan een totale hoeveelheid van 800 kg voor iedere individuele lancering of satelliet. De hoeveelheid uitgevoerde monomethylhydrazine wordt berekend overeenkomstig de lanceringen of de satellieten waarvoor die uitvoer plaatsvindt. Voorafgaand aan de transactie geldt een vergunningsplicht.

Artikel 3.11 Soedan

1. Artikel 3.1, onderdeel n, is niet van toepassing met vooraf verleende ontheffing van de Minister op de verkoop, levering, overdracht of uitvoer van:
 - a. niet-letale militaire uitrusting uitsluitend bestemd voor toezicht op mensenrechten, humanitair of beschermend gebruik, of voor programma's voor institutionele opbouw van de Verenigde Naties, de Afrikaanse Unie of de Europese Unie;
 - b. materieel bedoeld voor crisisbeheersingsoperaties van de Verenigde Naties, de Afrikaanse Unie of de Europese Unie;
 - c. andere voertuigen dan gevechtsvoertuigen die gemaakt zijn van, of uitgerust zijn met, materiaal dat bescherming biedt tegen kogels en die uitsluitend bestemd zijn voor de bescherming van personeel van de Europese Unie en haar lidstaten, van personeel van de Verenigde Naties of de Afrikaanse Unie; en
 - d. ontmijningsuitrusting en materieel voor gebruik bij ontmijning.
2. Artikel 3.1, onderdeel n, is niet van toepassing op de tijdelijke uitvoer van beschermende kleding voor persoonlijk gebruik, met inbegrip van scherfwerende vesten en militaire helmen, door personeel van de Europese Unie of van haar lidstaten, door personeel van de Verenigde Naties, vertegenwoordigers van de media, of door medewerkers van humanitaire organisaties en ontwikkelingswerkers en aanverwant personeel.

Artikel 3.12 Somalië

Artikel 3.1, onderdeel o, is niet van toepassing in geval het een levering, verkoop of overdracht betreft van:

- a. materieel dat uitsluitend bestemd is voor de ondersteuning van of het gebruik door personeel van de Verenigde Naties, met inbegrip van de bijstandsmissie van de Verenigde Naties in Somalië (UNSOM);
- b. materieel dat uitsluitend bestemd is voor de ondersteuning van of het gebruik door de overgangsmissie van de Afrikaanse Unie in Somalië (Atmis) en haar strategische partners, die uitsluitend optreden op basis van het meest recente strategisch concept van de Afrikaanse Unie (AU), en in samenwerking en samenspraak met Atmis;
- c. materieel dat uitsluitend bestemd is voor de ondersteuning van of het gebruik door de Europese Unie voor opleidings- en ondersteuningsactiviteiten, Turkije, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika, alsmede alle andere staatstroepen die actief zijn in het kader van het transitieplan voor Somalië (Somalia Transition Plan - STP), of die een overeenkomst inzake de status van de strijdkrachten of een memorandum van overeenstemming met de federale regering van Somalië hebben om de doelstellingen van resolutie 2662 (2022) van de VN-Veilighedsraad te dienen, mits zij het krachtens punt 11 van resolutie 751 (1992) van de VN-Veilighedsraad ingestelde Sanctiecomité van dergelijke overeenkomsten in kennis stellen;
- d. materieel dat uitsluitend bestemd is voor de ontwikkeling van de Somalische veiligheidsinstanties en politie-instanties op nationaal en lokaal niveau, ter beveiliging van de Somalische bevolking. Voor leveringen van de in de bijlagen II en III van Besluit 2010/231/GBVB vermelde goederen en het verstrekken van technisch advies, financiële en andere bijstand, alsmede opleiding in verband met militaire activiteiten, is desbetreffende goedkeuring of kennisgeving vereist, en wel als volgt:

het leveren, verkopen of overdragen van wapentuig en alle soorten aanverwant materieel zoals vermeld in bijlage II van Besluit 2010/231/GBVB, uitsluitend bestemd voor de ontwikkeling van de Somalische veiligheids- en politie-instanties, ter beveiliging van de Somalische bevolking, moet vooraf door het Sanctiecomité worden goedgekeurd overeenkomstig artikel 1, vierde lid, van Besluit 2010/231/GBVB, en is toegestaan tenzij het Sanctiecomité binnen vijf werkdagen na ontvangst van een dergelijke kennisgeving van Somalië, de lidstaten of internationale, regionale of sub-regionale organisaties die de bijstand verlenen, een negatief besluit heeft genomen;

van het leveren, verkopen of overdragen van wapentuig en alle soorten aanverwant materieel zoals vermeld in bijlage III van Besluit 2010/231/GBVB, uitsluitend bestemd voor de ontwikkeling van de Somalische veiligheids- en politie-instanties, ter beveiliging van de Somalische bevolking, moet het Sanctiecomité ter informatie vijf werkdagen van tevoren in kennis worden gesteld overeenkomstig artikel 1, vierde lid, van Besluit 2010/231/GBVB, door Somalië, de lidstaten of internationale, regionale of sub-regionale organisaties die de bijstand verlenen;

- e. materieel dat uitsluitend bestemd is voor de ondersteuning van of het gebruik door personeel van de Verenigde Naties, vertegenwoordigers van de media, medewerkers van humanitaire organisaties en ontwikkelingswerkers en aanverwant personeel louter voor persoonlijk gebruik tijdelijk naar Somalië worden uitgevoerd;
- f. niet-dodelijke militaire uitrusting, uitsluitend voor humanitair gebruik of ter bescherming, door de lidstaat of internationale, regionale of sub-regionale organisatie.

Artikel 3.13 Syrië

Het verbod, bedoeld in artikel 3.1, onderdeel p, is niet van toepassing in geval de invoer of vervoer van chemische wapens of gerelateerd materiaal plaatsvindt overeenkomstig punt 10 van Resolutie 2118 (2013) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en de desbetreffende besluiten van de Uitvoerende Raad van de OPCW, conform de doelstelling van het Verdrag inzake chemische wapens.

Artikel 3.14 Venezuela

- 1. Artikel 3.1, onderdeel q, is niet van toepassing op overeenkomsten met betrekking tot goederen of technologie, die vóór 13 november 2017 zijn gesloten, dan wel op aanvullende overeenkomsten die nodig zijn voor de uitvoering van dergelijke overeenkomsten, mits voldaan wordt aan het Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB en mits aangemeld bij de Minister vóór 19 november 2017.
- 2. Artikel 3.1, onderdeel q, is niet van toepassing met vooraf verleende ontheffing van de Minister op de verkoop, levering, overdracht, uitvoer of technische bijstand van:
 - a. ontmijningsuitrusting en materieel voor gebruik bij ontmijning;
 - b. het onderhoud van niet-letale militaire uitrusting, gebruikt door de marine en kustwacht van Venezuela, die uitsluitend bestemd is voor grensbescherming, regionale stabiliteit en het onderscheppen van drugs.

Artikel 3.15 Zimbabwe

1. Artikel 3.1, onderdeel r, is niet van toepassing op de verkoop, levering, overdracht of uitvoer, met vooraf verleende ontheffing van de bevoegde autoriteit, genoemd in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 314/2004 van:
 - a. niet-letale militaire uitrusting uitsluitend bestemd voor humanitair gebruik of beschermingsdoeleinden, of voor programma's voor institutionele versterking van de Verenigde Naties, de Europese Unie of de Gemeenschap; en
 - b. materieel bedoeld voor crisisbeheersingsoperaties van de Verenigde Naties of de Europese Unie.
2. Artikel 3.1, onderdeel r, is niet van toepassing op de tijdelijke uitvoer van beschermende kleding voor persoonlijk gebruik, met inbegrip van scherfwerende vesten en militaire helmen, door personeel van de Verenigde Naties, de Europese Unie, de Gemeenschap of haar lidstaten, vertegenwoordigers van de media, of medewerkers van humanitaire organisaties en ontwikkelingswerkers en aanverwant personeel.

Artikel 3.16 Zuid-Soedan

Artikel 3.1, onderdeel s, is niet van toepassing op de verkoop, levering, overdracht of uitvoer van:

- a. militaire goederen uitsluitend bestemd ter ondersteuning van of voor gebruik door personeel van de Verenigde Naties (VN), daaronder begrepen de VN-missie in Zuid-Soedan (UNMISS) en de tijdelijke VN-veiligheidsmacht van Abyei (UNISFA);
- b. niet-dodelijke militaire uitrusting uitsluitend bestemd voor humanitair of beschermend gebruik na voorafgaande kennisgeving aan het krachtens Resolutie 2206 (2015) opgerichte Comité van de Veiligheidsraad;
- c. beschermende kleding voor persoonlijk gebruik, met inbegrip van scherfwerende vesten en militaire helmen, die door personeel van de VN, vertegenwoordigers van de media, door medewerkers van humanitaire organisaties, ontwikkelingswerkers en aanverwant personeel tijdelijk naar Zuid-Soedan wordt uitgevoerd;
- d. militaire goederen die tijdelijk naar Zuid-Soedan worden uitgevoerd door een staat die, overeenkomstig het internationaal recht, actie onderneemt gericht op de bescherming of de evacuatie van onderdanen van die staat en van de personen voor wie deze staat in Zuid-Soedan consulaire verantwoordelijk is, na voorafgaande kennisgeving aan het Comité;
- e. militaire goederen aan of ter ondersteuning van de regionale taskforce van de Afrikaanse Unie, uitsluitend bestemd voor regionale operaties ter bestrijding van het Verzetsleger van de Heer en na voorafgaande kennisgeving aan het Comité;
- f. militaire goederen uitsluitend bedoeld ter ondersteuning van de uitvoering van het vredesakkoord, na voorafgaande kennisgeving aan het Comité;
- g. militaire goederen mits vooraf goedgekeurd door het Comité.

Hoofdstuk IV. Nationale terrorismesancities

Artikel 4.1

Voor de toepassing van het in dit hoofdstuk bepaalde wordt verstaan onder:

- a. middelen: activa van welke aard ook, juridische documenten of instrumenten in welke vorm ook, ook elektronisch of digitaal, waaruit eigendom van of een belang in dergelijke activa blijkt, met inbegrip van, doch niet beperkt tot, bankkredieten,

- reischeques, bankcheques, postwissels, aandelen, obligaties, wissels, kredietbrieven en andere effecten;
- b. bevroering van middelen: het voorkomen van het op enigerlei wijze muteren, overmaken, corrigeren, gebruiken of omgaan met middelen met als gevolg wijzigingen van hun omvang, bedrag, locatie, eigenaar, bezit, onderscheidende kenmerken, bestemming, of andere wijzigingen waardoor het gebruik van bedoelde middelen, inclusief het beheer van een beleggingsportefeuille, mogelijk zou worden gemaakt;
 - c. financiële diensten: alle diensten van financiële aard, waaronder alle verzekeringsdiensten en met verzekeringen verband houdende diensten, en alle bankdiensten en andere financiële diensten, met uitzondering van verzekeringen.

Artikel 4.2

1. Indien personen of organisaties naar het oordeel van de Minister behoren tot de kring van personen of organisaties, bedoeld in Resolutie 1373 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties van 28 september 2001, kan de Minister ten aanzien van deze personen of organisaties een aanwijzingsbesluit vaststellen.
2. Alle middelen die toebehoren aan de personen en organisaties, bedoeld in het eerste lid, worden bevroren.
3. Het is verboden financiële diensten te verrichten voor of ten behoeve van de personen en organisaties, bedoeld in het eerste lid.
4. Het is verboden aan de personen en organisaties, bedoeld in het eerste lid, rechtstreeks dan wel middellijk middelen ter beschikking te stellen.
5. De Minister stelt in overeenstemming met de Minister van Justitie en de Minister van Financiën een procedure vast voor de totstandkoming van een aanwijzingsbesluit als bedoeld in het eerste lid.
6. Van een aanwijzingsbesluit als bedoeld in het eerste lid wordt mededeling gedaan in de Landscourant.
7. De Minister kan, in overeenstemming met de Minister van Financiën, gehoord de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten, op verzoek ontheffing verlenen van het bepaalde in het tweede tot en met vijfde lid. Een schriftelijk verzoek tot ontheffing wordt gericht aan de Minister en ingediend bij de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten.

Artikel 4.3

Artikel 4.2, tweede, derde en vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing op personen en organisaties waarop krachtens de Sanctieregeling terrorisme 2007-II een aanwijzing door de minister van Buitenlandse Zaken van toepassing is.

Artikel 4.4 Commissie aanwijzing personen en organisaties

1. Er is een Commissie aanwijzing personen en organisaties.
2. De Commissie heeft als taak:
 - a. het adviseren en anderszins ondersteunen en bijstaan van de Minister, de Minister van Financiën en de Minister van Justitie bij de uitoefening van de aanwijzingsbevoegdheid, bedoeld in artikel 4.2, alsmede inzake alle daarmee samenhangende aangelegenheden.

- b. het adviseren over en anderszins ondersteunen en bijstaan van de Minister , de Minister van Financiën en de Minister van Justitie bij de beëindiging van een aanwijzing als bedoeld onder a;
- c. het adviseren van de Minister, de Minister van Financiën en de Minister van Justitie over de totstandkoming van een geconsolideerde lijst van personen aan de hand van de aanwijzingen als bedoeld onder a en de beëindiging van aanwijzingen als bedoel onder b.

Artikel 4.5

- 1. In de commissie, bedoeld in artikel 4.4. hebben als lid zitting:
 - a. de Procureur-Generaal, tevens voorzitter;
 - b. het hoofd van de Financial Intelligence Unit;
 - c. de Korpschef van het Korps Politie Curaçao;
 - d. de Directeur Douane.
- 2. Elke functionaris, genoemd in het eerste lid, wijst een persoon werkzaam onder zijn verantwoordelijkheid aan, om deel te nemen aan de werkzaamheden van de commissie, alsmede diens plaatsvervanger.

Artikel 4.6

De commissie stelt na overleg met de ministers, een reglement van orde vast, alsmede de noodzakelijke werkprocessen met inachtneming van de daarvoor geldende internationale richtlijnen en aanbevelingen vastgesteld door een sanctiecomité van de Veiligheidsraad of de Financial Action Taskforce, waaronder met betrekking tot de publicatie van de geconsolideerde lijst, bedoeld in artikel 4.4, onderdeel c.

Hoofdstuk V. Intrekking andere landsbesluiten

Artikel 5.1

Het Sanctiebesluit Libië, het Sanctiebesluit Al-Qaida c.s., de Taliban van Afghanistan c.s., ISIL c.s., ANF c.s. en lokaal aan te wijzen personen en organisaties, het Sanctiebesluit Democratische Volksrepubliek Korea 2015 en het sanctiebesluit Jemen worden ingetrokken.

Hoofdstuk VI. Slotbepalingen

Artikel 6.1

Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking.

Artikel 6.2

Dit landsbesluit wordt aangehaald als: Omnibus-Sanctiebesluit Curaçao.

Gegeven te Willemstad,

De Minister van Algemene Zaken,

Uitgegeven de
De Minister van Algemene Zaken,

Nota van toelichting behorende bij het Omnibus-Sanctiebesluit Curaçao

1. Inleiding

Sanctiemaatregelen zijn dwingende, niet-militaire, politieke instrumenten die worden ingezet bijvoorbeeld als reactie op schendingen van internationaal recht, schendingen van mensenrechten door regimes die rechtsstatelijke en democratische beginselen niet eerbiedigen of bij bestrijding van terrorisme of proliferatie van massavernietigingswapens. Sanctiemaatregelen zijn gericht op het limiteren van de handelingscapaciteit van specifieke aangewezen (rechts)personen en/of entiteiten. Deze rechtspersonen en/of entiteiten kunnen variëren van bijvoorbeeld terroristische groepen en hun leden tot aan hooggeplaatste personen of onderdelen van buitenlandse staten. Internationale ontwikkelingen leiden geregeld tot het uitvaardigen van nieuwe sanctiebesluiten op internationaal niveau welke op nationaal niveau moeten worden geïmplementeerd. In de praktijk betreft het dan vooral de implementatie van bindende sanctieregimes van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en van de Europese Unie.

De thans geldende sanctieregimes, dat zijn de beperkende maatregelen van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en van de Europese Unie, gelden voor de volgende onderwerpen of ten aanzien van de volgende landen:

1. Afghanistan
2. ISIS en Al Qaida
3. Chemische wapens
4. Conflictdiamanten
5. Cyberaanvallen
6. Mensenrechtenschendingen
7. Terrorismen
8. Belarus
9. Birma/ Myanmar
10. Bosnië-Herzegovina
11. Burundi
12. Centraal-Afrikaanse Republiek
13. China
14. Congo
15. Guatemala
16. Guinee
17. Guinee-Bissau
18. Haïti
19. Hamas en de Palestijnse Islamitische Jihad
20. Irak
21. Iran
22. Jemen
23. Libanon en Syrië
24. Libië
25. Mali
26. Moldavië
27. Nicaragua
28. Niger

29. Noord-Korea
30. Oekraïne/Russische Federatie (3x)
31. Syrië
32. Soedan
33. Somalië
34. Tunesië
35. Turkije
36. Venezuela
37. Zimbabwe
38. Zuid-Soedan

Voor een omschrijving van de reden en aard van de sancties voor elk van de hiervoor opgenomen landen, wordt verwezen naar het document getiteld: “Sanctieregeling: stand van zaken” te vinden op de website van de Nederlandse Rijksoverheid, in het bijzonder:

SANCTIEREGELINGEN: STAND VAN ZAKEN

25 oktober 2024

<https://open.overheid.nl/documenten/43f34203-e142-44e9-8763-4f6bfbf00477/file>

2. Grondslag in nationale wetgeving voor dit Omnibus-Sanctiebesluit

Het onderhavige landsbesluit, houdende algemene maatregelen, een zogenoemd omnibusbesluit (hierna: omnibus-sanctiebesluit) strekt ertoe alle sanctiemaatregelen van zowel de Verenigde Naties als de Europese Unie (EU) in een keer “binnen te halen” in de rechtsorde van Curaçao. De volledige omzetting is echter een samenstel van bepalingen in zowel dit omnibus-sanctiebesluit, de Rijkssanctiewet⁴ en de Sanctielandsverordening.⁵

Rijkssanctiewet

De Europese Unie zet alle Resoluties van de Verenigde Naties per direct om in Europese verordeningen en besluiten die rechtstreeks van toepassing zijn in de EU-landen. Omdat Curaçao geen EU-lidstaat is, zijn deze verordeningen niet rechtstreeks van toepassing in Curaçao. Echter, om de rechtstreekse toepassing voor Curaçao alsnog mogelijk te maken en wettelijk te verankeren in de rechtsorde van Curaçao, is op 15 juni 2016 de Rijkssanctiewet vastgesteld. Op grond van artikel 2 van de Rijkssanctiewet dient Curaçao alle voorzieningen te treffen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de rechtshandelingen, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Rijkssanctiewet en de besluiten betreffende beperkende maatregelen, vastgesteld op voet van artikel 29 van het Verdrag betreffende de Europese Unie in het kader van het Gemeenschappelijk Buitenlands en Veiligheidsbeleid van de Europese Unie, onverminderd het overigens bij of krachtens Rijkswetgeving bepaalde.

In de memorie van toelichting behorende bij de Rijkssanctiewet wordt het volgende vermeld inzake de gekozen aanpak: “De gekozen aanpak brengt met zich mee dat de wetgevingslast die voortvloeit uit de implementatie van Europese sancties voor Aruba, Curaçao en Sint Maarten wordt beperkt, aangezien geen noodzaak bestaat om de desbetreffende bepalingen ‘over te schrijven’. De effecten van deze constructie strekken zich mede uit tot sanctieresoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties voor zover deze overgenomen zijn in Europese regelgeving. Door implementatie van een

⁴ P.B. 2016, no. 54.

⁵ P.B. 2014, no. 55 (G.T.).

Europese Verordening waarin de inhoud van een resolutie is vervat, is de desbetreffende resolutie immers automatisch meegenomen. Door deze handelwijze behoeven de landen uitsluitend bepalingen inzake toezicht en - strafrechtelijke - handhaving vast te stellen”.

Sanctielandsverordening

De Sanctielandsverordening bevat de hierboven bedoelde algemene bepalingen inzake toezicht en strafrechtelijke handhaving. Artikel 83, tweede lid, van de Staatsregeling van Curaçao, schrijft voor dat voorschriften, door straffen te handhaven, alleen worden gegeven krachtens landsverordening. In de Sanctielandsverordening is de bevoegdheid opgenomen om de voorschriften ter voldoening aan besluiten of aanbevelingen van organen van volkenrechtelijke organisaties, dan wel aan internationale afspraken, met betrekking tot de handhaving of het herstel van de internationale vrede en veiligheid of de bevordering van de internationale rechtsorde en tot de naleving waarvan het Koninkrijk der Nederlanden zich heeft verplicht, tijdelijk in een ministeriële regeling met algemene werking vast te leggen. Deze voorschriften, oftewel de sanctiemaatregelen die zijn opgenomen in ministeriële regelingen met algemene werking, blijven krachtens artikel 8, tweede lid, van de Sanctielandsverordening van kracht totdat een krachtens artikel 2 vastgesteld sanctielandsbesluit dat hetzelfde onderwerp betreft, in werking treedt, doch uiterlijk tot tien maanden na haar inwerkingtreding. Dit houdt in dat een ministeriële regeling met algemene werking, inhoudende sanctiemaatregelen, naderhand omgezet moet worden in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen. Dit landsbesluit, houdende algemene maatregelen, betreft de omzetting van een dergelijke regeling, te weten de Omnibus-Sanctieregeling Curaçao⁶, die op 23 februari 2024 in werking is gereden.

Curaçao heeft in het verleden een aantal sanctiemaatregelen/sanctieregimes op dezelfde wijze verwerkt in nationale wetgeving. Het gaat om het Sanctiebesluit Libië⁷, het Sanctiebesluit Al-Qaida c.s., de Taliban van Afghanistan c.s., ISIL c.s., ANF c.s. en lokaal aan te wijzen personen en organisaties, het Sanctiebesluit Democratische Volksrepubliek Korea 2005⁸ en het Sanctiebesluit Jemen.⁹ De hierboven genoemde besluiten zijn eerst bij ministeriële regeling, met algemene werking, vastgesteld en zijn daarna omgezet naar landsbesluiten, houdende algemene maatregelen. Ter illustratie kan verwezen worden naar de Sanctieregeling Democratische Volksrepubliek Korea 2014.¹⁰ De geldigheid van deze landsbesluiten is krachtens Landsverordening verlenging geldigheidsduur sanctiebesluiten 2018¹¹ verlengd.

Om het geheel aan bestaande sancties op overzichtelijke wijze in de Curaçaose rechtsorde te implementeren, wordt de inhoud van de Omnibus-Sanctieregeling Curaçao nu omgezet in dit landsbesluit en worden deze oude sanctiebesluiten ingetrokken.

Hierdoor worden alle geldige VN-Veiligheidsraad resoluties in één keer, via de Europese verordeningen in de Curaçaose rechtsorde geïmplementeerd en daar waar al het een en ander was geïmplementeerd, de ontwikkelingen en aanvullingen vanaf 2015 meegenomen.

⁶ P.B. 2024, no. 22.

⁷ P.B. 2015, no. 28.

⁸ P.B. 2015, no. 30.

⁹ P.B. 2017, no. 46.

¹⁰ P.B. 2014, no. 71.

¹¹ P.B. 2018, no. 34.

3. Systematiek omzetting van internationale besluiten en wetgeving

EU-regels ten aanzien van sanctieregimes

Sanctiemaatregelen in EU-verband zijn neergelegd in raadsbesluiten en/of in verordeningen. Wanneer de maatregelen geen burgers bindende bepalingen bevatten, maar uitsluitend een opdracht aan de lidstaten inhouden (bv. visumrestricties), kan worden volstaan met een besluit van de Raad van de Europese Unie. Is de normstelling - mede - gericht op particulieren (bijvoorbeeld een bevrozing van tegoeden ten aanzien van een persoon die ook van toepassing is op alle burgers en alle (private) financiële instellingen), dan wordt tevens een Europese verordening vastgesteld. Gelet op de competentie van de Europese regelgever zijn wapenembargo's uitsluitend verankerd in raadsbesluiten. (<https://www.sanctionsmap.eu/>: op deze website is informatie over EU-sanctieregimes inzichtelijk gemaakt alsmede een zoekmachine om opgenomen entiteiten en personen op te kunnen zoeken).

Nationale regels ter uitvoering van EU-sancties in de landen

Noodzakelijke nationale regels ter uitvoering van EU-rechtshandelingen, bedoeld in artikel 1 van het Omnibus-sanctiebesluit Curaçao, zijn bepalingen die noodzakelijk zijn voor de naleving en handhaving van de geboden en verboden die voortvloeien uit Europese sanctieregimes (Hoofdstuk I van het Omnibus-sanctiebesluit Curaçao). Voorts is het noodzakelijk om de autoriteiten aan te wijzen die belast zijn met de uitoefening van specifieke in de desbetreffende verordeningen voorziene bevoegdheden (Hoofdstuk II van het Omnibus-sanctiebesluit Curaçao).

Uitvoering en consultatie

Om de effectieve uitvoering van de Rijkssanctiewet en de overige sanctiewetgeving te kunnen garanderen dienen de betrokken (uitvoerings)organisaties, zowel gouvernementeel als non-gouvernementeel, kennis te hebben van de voorschriften van de Omnibus-Sanctieregeling Curaçao en nu van dit Omnibus-sanctiebesluit Curaçao. Deze organisaties dienen in staat te zijn om uitvoering te geven aan, dan wel toezicht uit te oefenen op de hierin vastgelegde regels. Ook in het kader van de Fourth Round of Mutual Evaluation of de Caribbean Financial Action Taskforce (CFATF) zal Curaçao hierover worden doorgelicht. Ter voorbereiding op de totstandkoming en uitvoering van de Omnibus-Sanctieregeling heeft de Directie Buitenlandse Betrekkingen in samenwerking met de Directie Wetgeving en Juridische Zaken verschillende bijeenkomsten gehouden met de betrokken stakeholders. Dit stakeholdersoverleg is voortgezet. Daarnaast zijn de betrokken instanties ook separaat bezocht door een medewerker van de Directie Buitenlandse Betrekkingen, met als doel informatieverschaffing en de mogelijkheden tot samenwerking te verkennen.

Advisering Sociaal Economische Raad

Ingevolge artikel 5 van de Sanctielandsverordening, moet in beginsel het voornemen een sanctiebesluit te wijzigen of in te voeren, worden medegedeeld aan de Sociaal Economische Raad (hierna: SER) of aan naar het oordeel van de ministers bij dat besluit in belangrijke mate betrokken organisaties van belanghebbenden zodat deze in de gelegenheid worden gesteld hun mening daarover kenbaar te maken. Echter, betreft onderhavige regeling de uitvoering van het sanctieregime van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en de Europese Unie. De regering heeft in deze weinig beleidsvrijheid, waardoor het inwinnen slechts van relatieve waarde zou zijn. Ook, zo valt te lezen in de Memorie van Toelichting

bij artikel 5 van de Sanctielandsverordening, zal in de regel gebruik worden gemaakt van de spoedvoorziening, bedoeld in artikel 7 van de Sanctielandsverordening. Dit is inderdaad ook de procedure die in casu is gevolgd. Het sanctieregime is daardoor reeds ingevoerd. Gelet op het voorgaande zal de SER evenals andere betrokken organisaties van belanghebbenden in het algemeen worden geïnformeerd over de geldende sanctieregimes.

4. Financiële Paragraaf

Dit landbesluit bevat de nationaalrechtelijke juridische verankering van reeds bestaande verplichtingen voor het Land, welke voortvloeien uit internationaalrechtelijke besluiten. Dit betekent dat het Land op dit moment al is gehouden de internationale sancties uit te voeren en dat de betrokken actoren de hiermee gemoeide werkzaamheden reeds zouden moeten verrichten binnen het daartoe begrote budget. Echter, betreft het bij sancties een beleidsveld dat steeds in beweging is. Het aantal en de soorten sancties wisselt. Hierdoor kan naar verloop van tijd blijken dat er een andere vraag is naar personeel (soort dan wel aantal FTE), opleidings- dan wel trainingsbehoefte of technische applicaties ter uitvoering van de toezichthoudende taken. De betrokken organisaties dienen dit zo veel mogelijk in hun eigen begrotingen op te vangen en de mogelijkheden van samenwerking en gezamenlijk gebruik van technische middelen verder te verkennen. Eventuele aanvulling van de begroting ten behoeve van deze uitvoering zal via de geëigende kanalen moeten plaatsvinden.

Voor het ministerie van Algemene Zaken zijn de volgende aanvullende kosten geïdentificeerd voor het begrotingsjaar 2024. Het betreft kosten die voortkomen uit de regiefunctie van de Minister van Algemene Zaken.

Het gaat om:

- N Af 6.495 voor twee inhouse trainingssessies over de laatste ontwikkelingen ten aanzien van sanctieregelgeving en de benodigde uitvoerings- en handhavingsacties. De sessies zijn bedoeld voor medewerkers van alle overheidsinstellingen die in hun werkzaamheden met internationale sancties te maken hebben en komt op begrotingspost 4334 "Opleiding en Training" van de kostenplaats Overig Uitgaven Algemeen Beheer.

- N Af 2.566 per deelnemer voor de cursus "Making Sanctions Work, Political, Legal and Economic challenges of EU restrictive measures". Dit trainingsprogramma zal in 2024 door drie medewerkers van de directie Wetgeving en Juridische Zaken (WJZ) en een medewerker van de Dienst Buitenlandse Betrekkingen (DBB) worden bezocht. Ook dit komt op begrotingspost 4334 "Opleiding en Training" van WJZ respectievelijk DBB.

5. Raad van Advies

P.M.

6. Artikelsgewijs toelichting

Hoofdstuk I Verbodsbepalingen

In de bepalingen die overtreding van Europese sanctieverordeningen strafbaar stellen, dient verwezen te worden naar de desbetreffende EU-verordeningsartikelen. In het strafrecht moeten delictomschrijvingen immers helder zijn; een algemene verwijzing naar EU-verordeningen en besluiten, alsmede het niet actueel houden van de verwijzingen, brengt het risico mee dat de rechter dit te onbepaald acht om een veroordeling op te baseren. De artikelen 1.1 tot en met 1.35 strekken hiertoe. Per land of onderwerp wordt een link gelegd met de geldende verbodsbepalingen in de betreffende EU-verordening. In artikel 1.36 is geregeld dat de uitzonderingen op de verbodsbepalingen, indien die er zijn en in de verordening zijn opgenomen, van toepassing zijn. Dit houdt dus in dat in dit landsbesluit enkel de verbodsbepalingen staan, aangezien de verboden, zoals hiervoor reeds aangegeven, de voorschriften die door straffen moeten worden gehandhaafd, specifiek in nationale wetgeving moeten zijn opgenomen. Voor de uitzonderingen op de bepalingen, dus daar waar er geen verbod is, geldt deze verplichting niet.

Artikel 1.38 Undue delay

Het voorkomen van “undue delay” is van belang in de handhaving en strafbaarstelling van bepaalde beperkende maatregelen van de VN-Veiligheidsraad. De bedoelde beperkende maatregelen van de VN-Veiligheidsraad zijn het bevriezen van tegoeden of economische middelen dan wel een verbod tot het verrichten van financiële diensten, waarop een in Hoofdstuk I van het Omnibus-sanctiebesluit Curaçao genoemde verordening van de Europese Unie betrekking heeft. Voorkomen moet worden dat financiële middelen worden weggesluisd na bekendmaking van VN-sancties jegens een persoon of entiteit, doch vóór de aanpassing van de EU-wetgeving. Ter overbrugging van het tijdvak tussen VN-Veiligheidsraad-besluitvorming en EU-implementatie stelt artikel 1.38 van het Omnibus-sanctiebesluit Curaçao overtreding van beperkende maatregelen strafbaar in samenhang met de in Hoofdstuk I van de Omnibus-sanctiebesluit Curaçao genoemde verwijzing naar artikelen in de EU-Verordening.

Artikel 1.39 Te goeder trouw

Verwezen wordt naar artikel 5 van de Europese Verordening (EU) 2017/159.

Gerichte financiële sancties betreffen een bepaalde doelgroep en zien op specifieke, geldelijke middelen. Het doel van de sancties is om druk uit te oefenen op de gesanctioneerde (rechts)personen, zonder de belangen van derde niet-gesanctioneerde (rechts)personen, vaak primair de burgerbevolking, te schaden. Om die reden is in artikel 1.39 bepaald dat partijen die te goeder trouw handelden, worden beschermd.

Hoofdstuk II Bevoegde autoriteiten

Door het aanwijzen van de bevoegde autoriteit staat buiten twijfel welke autoriteit, doorgaans een minister, belast is met de uitoefening van specifieke bevoegdheden waar een verordening in kan voorzien. Te denken valt aan het toestaan van bepaalde handelstransacties of het verlenen van een ontheffing in het kader van financiële sancties. De artikelen 2.1 tot en met 2.4 wijzen de bevoegde autoriteiten aan. Daar waar in dit landsbesluit wordt gesproken van “de minister”, wordt daarmee de minister van Algemene Zaken bedoeld en daar waar staat “ministers” wordt bedoeld de Minister van Algemene Zaken en de minister die het mede aangaat tezamen. Dit vloeit voort uit de

definitiebepaling zoals te vinden in artikel 1, onderdelen c en d, van de Sanctielandsverordening.

Hoofdstuk III Wapenembargo's

Indien het sanctieregime jegens een land onder andere bestaat uit een wapenembargo, dan dient het wapenembargo tevens te worden opgenomen in de sanctieregeling zelf. Het verbod om wapens te leveren betreft een norm die immers ook gericht is tot particulieren. De wapenembargo's zijn per land, dan wel entiteit opgenomen in Hoofdstuk III. Artikel 3.1 omvat het standaardverbod, met per onderdeel het land, dan wel entiteit waar het verbod voor geldt. De navolgende artikelen omvatten per land of entiteit de uitzonderingen op het verbod uit artikel 3.1.

Nationale terrorismesancties in Hoofdstuk IV

Naast Europese terrorismesancties kan sprake zijn van nationale terrorismesancties. De personen en organisaties jegens wie de sancties van toepassing zijn, worden door middel van een afzonderlijk besluit aangewezen. Van de totstandkoming van een aanwijzingsbesluit wordt mededeling gedaan in het blad waarin van Landswege officiële berichten worden geplaatst oftewel de Landscourant, zodat de kenbaarheid daarvan voor alle personen, bedrijven en diensten die financiële of economische relaties met betrokkene onderhouden of kunnen onderhouden gewaarborgd is. De gronden voor de totstandkoming van het aanwijzingsbesluit worden uit oogpunt van privacy uitsluitend aan de betrokken persoon of organisatie zelf bekendgemaakt.

Tot de vaststelling van een aanwijzingsbesluit kan worden overgegaan indien er voldoende aanwijzingen zijn dat betrokkenen gerekend kunnen worden tot de kring van personen en organisaties, bedoeld in Resolutie 1373 van de Veiligheidsraad van 28 september 2001 of Gemeenschappelijk Standpunt van de Raad van de Europese Unie van 27 december 2001 (2001/930/GBVB) inzake terrorismebestrijding. Plaatsing op een nationale lijst kan aan de orde komen als de persoon of organisatie als dader of facilitator betrokken is bij terroristische activiteiten en op grond van nationaliteit, woonplaats/vestigingsplaats of activiteiten banden heeft met het land. Een aanwijzing brengt mee dat betrokkenen - behoudens ontheffing - geen financiële transacties mogen verrichten en dat aan hen geen middelen ter beschikking mogen worden gesteld. De definities van middelen, bevrozing van middelen en financiële diensten zijn opgenomen in artikel 4.1 en zijn ontleend aan en hebben dezelfde betekenis als de omschrijvingen in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 2580/2001.

Door middel van artikel 4.2 wordt de overtreding strafbaar gesteld van de financiële sancties die gelden ten aanzien van de personen en organisaties die op grond van de (Nederlandse) Sanctieregeling terrorisme 2007-II zijn aangewezen. Artikel 4.2 vormt de koppeling tussen de Nederlandse nationale lijst met die van Curaçao en de andere landen van het Koninkrijk. Op deze wijze geldt in het Koninkrijk dezelfde lijst.

Voor een deel was deze materie tot nu toe geregeld in het Sanctiebesluit Al-Qaida c.s., de Taliban van Afghanistan c.s., ISIL c.s., ANF c.s. en lokaal aan te wijzen personen en organisaties. Nu dit landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt ingetrokken, zijn de nog geldende relevante bepalingen uit dit besluit ook overgenomen in hoofdstuk IV. Ter uitvoering van artikel 13 van het Sanctiebesluit Al-Qaida c.s., de Taliban van Afghanistan c.s., ISIL c.s., ANF c.s. en lokaal aan te wijzen personen en organisaties is bij Ministeriële beschikking van de 8ste juli 2016 een Commissie aanwijzing personen en

organisaties ingesteld. Omdat het genoemde Sanctielandsbesluit wordt ingetrokken, wordt in dit landsbesluit de nieuwe grondslag gecreëerd voor de Commissie aanwijzing personen en organisaties. De inhoud van de Ministeriele beschikking van de 8ste juli 2016 is integraal overgenomen in dit landsbesluit in de artikelen 4.4 tot en met 4.6.

Artikel 6.1

De regering is van mening dat de invoeringsperiode van twee maanden, neergelegd in artikel 6, eerste lid, van de Sanctielandsverordening, niet van toepassing is op dit landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aangezien er reeds bij ministeriële regeling met algemene werking spoedeisende maatregelen zijn genomen. Anders zou er een lacune ontstaan in de uitvoering van internationale verplichtingen die niet kan worden gerechtvaardigd. De Memorie van Toelichting bij artikel 6 van de Sanctielandsverordening ondersteunt dit uitgangspunt. Dit omnibus-sanctiebesluit zal aldus inwerking treden de dag na bekendmaking.

De Minister van Algemene Zaken,